

AGENDA 21 DE MONTBLANC

DOCUMENT II: DIAGNOSI SOCIOAMBIENTAL

gener de 2009

Assistència tècnica:

Pg. Valldeu: 166 D, local C 08042 Barcelona
tel. 934270620 - Fax. 934286637
a/c: arda@idr-gcolog.com

AGENDA 21 DE MONTBLANC

DIAGNOSI SOCIOAMBIENTAL

COMISSIÓ TÈCNICA DE SEGUIMENT

Ajuntament de Montblanc

Josep Andreu, alcalde

Ignasi Cid, regidor de medi ambient, agricultura i camins

David del Río, tècnic

Diputació de Tarragona

Montserrat Balcells, tècnica de suport de la Unitat de Medi Ambient.

Arda, Gestió i Estudis Ambientals

Anna Martín, directora de l'equip de treball

EQUIP DE TREBALL

Direcció

Anna Martín geòloga i ambientòloga.

Equip de consultors

Joan-Josep Manuel geòleg i enginyer tècnic de mines.

Jordi Pujadas Hidrogeòleg.

Lluís Salada biòleg i màster en gestió ambiental.

Altres col·laboradors

Pep Vivas Dr. psicologia social i màster en intervenció ambiental.

PARTICIPANTS EN LES CONVOCATATÒRIES DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Anton Lafebre	Josep Gomà-Camps
Blai Caballé	Josep Lluís Ingles
Daniel Martorell	Josep M ^a Claret
David Vallverdú	Judit Masdeu
Elisenda Balandes	Ma Teresa Roca
Emili Figueras	Marc Pérez
Encarna Cobo	Mireia Palau
Francesc Benet	Nuria Ribera
Francesc Cartanyà	Pierrette Perman
Glòria Rovira	Pilar Saura
Gloria Salvat	Ramon Palau
Hèctor Morris	Ramona Sanauja
Joan Cartanya	Rosa M ^a Calvet
Joan Pellisé	Salvador Nogués
Joan Santacana	Susana Cascales
Jordi Pujadas	

AGRAÏMENTS

Agraïm la col·laboració del claustre del CEIP Les Muralles i als alumnes de 6è de Primària en el disseny del logotip de l'Agenda 21 de Montblanc.

SUMARI

ANTECEDENTS	5
BREU HISTÒRIA. MARC TERRITORIAL.....	7
1 BREU HISTÒRIA. MARC TERRITORIAL.....	7
MARC GEOGRÀFIC	7
CARACTERÍSTIQUES SOCIOECONÒMIQUES.....	8
2 MEDI FÍSIC I BIÒTIC:.....	11
3 L'ENTORN HUMÀ.....	17
3.1 POBLACIÓ.....	19
3.2 RECURSOS I SERVEIS A LES PERSONES	21
3.3 ACTIVITATS ECONÒMIQUES	25
4 EL TERRITORI I LA MOBILITAT.....	29
4.1 ORGANITZACIÓ I ESTRUCTURA	31
4.2 PAISATGE	32
4.3 ENTORN URBÀ	35
4.4 ESPAIS NO URBANS.....	39
4.5 TRÀNSIT, MOBILITAT I TRANSPORT	41
5 VECTORS I RISC AMBIENTALS: MODELS DE CONSUM, SISTEMES DE GESTIÓ I TENDÈNCIES	47
5.1 FLUX DE L'AIGUA: ABASTAMENT, CONSUM I SANEJAMENT	49
5.2 ENERGIA.....	53
5.3 L'AIRE.....	55
5.4 RESIDUS.....	59
5.5 RISC AMBIENTAL	63
6 ORGANITZACIÓ MUNICIPAL, MARC COMPETENCIAL, CAPACITAT DE GESTIÓ.....	65
7 DIAGNOSI GLOBAL. PUNTS FORTS I PUNTS FEBLES, OPORTUNITATS I RISCOS DE LA SITUACIÓ ACTUAL.	69
7.1 INTRODUCCIÓ	71
7.2 ANÀLISI DAFO.....	73

ANTECEDENTS

La Diputació de Tarragona ha desenvolupat un programa de suport per a la l'elaboració de les Agendes 21 Locals als municipis de la seva demarcació. En el marc d'aquest programa, la Diputació de Tarragona, amb participació de l'Ajuntament de Montblanc, ha contractat l'empresa ARDA Gestió i Estudis Ambientals SLL per a l'elaboració de l'Agenda 21 i la redacció del Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat (PALS).

Els treballs d'elaboració de l'Agenda 21 de Montblanc es concreten en una sèrie de documents:

- Document I:** MEMÒRIA
ANNEX CARTOGRÀFIC
ANNEX FOTOGRÀFIC
- ➔ **Document II:** DIAGNOSI SOCIOAMBIENTAL
- Document III:** PLA D'ACCIÓ LOCAL PER A LA SOSTENIBILITAT
- Document IV:** EINES DE SEGUIMENT
- Document V:** CRITERIS PER A L'ORDENACIÓ I REGULACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE
- Document VI:** PLA DE PARTICIPACIÓ
DOCUMENT DE SÍNTESI
ANNEXOS TÈCNICS

El present volum correspon a la **DIAGNOSI SOCIOAMBIENTAL** i és l'anàlisi de la situació actual del municipi.

1 BREU HISTÒRIA. MARC TERRITORIAL

MARC GEOGRÀFIC

El municipi de Montblanc, amb una extensió de 90 km², es troba situat al sud de la comarca de la Conca de Barberà, de la qual n'és la capital. Limita al nord amb els municipis de l'Espluga de Francolí, Blancafort i Pira; a l'est amb els de Barberà de la Conca i Figuerola del Camp i Valls de la comarca de l'Alt Camp; al sud amb Vilaverd i la Riba i Mont-ral, també de l'Alt Camp i a l'oest amb Vimbodí-Poblet. A més del nucli de Montblanc, comprèn les entitats de població de la Guàrdia dels Prats, Lilla, Rojals, Prenafeta i el Pinetell.

Geològicament es troba al contacte entre la Depressió central i la Serralada Prelitoral, representada aquí per les Muntanyes de Prades, a l'oest del terme i la Serra de Miramar, a l'est. Aquesta serralada és el límit geomorfològic que tanca la cubeta de la Conca de Barberà pel sud, per on s'obre pas el riu Francolí, que travessa el terme de nord a sud, mitjançant l'estret de la Riba.

Pel que fa al marc biogeogràfic, el terme municipal de Montblanc es troba situat bàsicament entre tres dominis de vegetació: els de l'alzinar muntanyenc litoral a la part corresponent a les Muntanyes de Prades per sobre dels 750 m, el de l'alzinar litoral a la part baixa d'aquestes i a la Serra de Miramar, i el del carrascar a la resta del municipi. Només les obagues de la capçalera de la Vall correspondrien al domini de la roureda de roure de fulla petita o roure valencià.

El municipi té forma de "U" invertida, englobant pràcticament el terme de Vilaverd. La vila de Montblanc ocupa una posició central. Es situa a 350 m d'altitud a la vall del Francolí, prop de la confluència entre aquest i el seu afluent, el riu d'Anguera i al peu de les Muntanyes de Prades que ocupen al terç occidental del terme. El nucli de la Guàrdia dels Prats (167 habitants) se situa en plena cubeta de la conca, a 352 m d'altitud; Lilla (87 hab) i Prenafeta (32 hab) són als vessants de la Serra de Miramar i Rojals (26 hab) està situat a 970 m d'altitud, en plena Serra de Prades.

Com s'ha dit més amunt, Montblanc és travessat pel riu Francolí i pel seu afluent, el riu d'Anguera. El riu d'Anguera i part del curs del Francolí han estat reconeguts com àrees d'interès per a la connectivitat en els treballs de base del Pla Territorial del Camp de Tarragona (actualment en fase d'avantprojecte). El riu connecta les zones planeres de les depressions central i del Camp de Tarragona a l'obrir-se pas a través de la Serralada Pre-litoral per l'estret de la Riba. Actualment, el riu Francolí, al seu pas per Montblanc, està sent objecte de sengles projectes de millora de l'espai fluvial, el primer dels quals ha afectat el tram més degradat (des del Pont Vell, a la carretera de Prenafeta, fins al Pont de la Fusta, en la confluència amb l'Anguera). El segon, en fase de redacció afectarà al tram situat aigües amunt del Pont Vell i fins al límit de terme amb l'Espluga.

Les valls del Francolí i l'Anguera constitueixen les parts baixes del terme on es situen les terres de conreu. El pas del Francolí a través de la Serralada Prelitoral individualitza la Serra de Miramar, a l'est, de les Muntanyes de Prades. Així, a banda i banda de la vall, el relleu del terme es va enfilant fins a les carenes de Miramar i Prades, que constitueixen els límits amb la veïna comarca de l'Alt Camp.

Els conreus ocupen una tercera part del terme (31,1%) concentrada al nord, en les terres baixes. Dominen els conreus herbacis de secà, seguits de la vinya i els fruiters de secà (olivers, ametllers...). La massa forestal més important es troba als vessants

de la Serra de Prades, indret que reuneix algunes de les extensions de bosc més importants de la Catalunya meridional.

Part d'aquestes zones forestals pertanyen a l'espai d'interès natural "Muntanyes de Prades", amb 3525,47 ha dins el municipi de Montblanc que representen un 11% de la superfície total d'aquest gran espai. El terme comprèn també un 20% de l'espai del PEIN "Tossal Gros de Miramar". En total, doncs, 3820,5 ha del terme municipal són espais naturals protegits, un 42% de la superfície municipal.

El terme municipal de Montblanc és travessat per importants vies de comunicació: l'Autopista AP-2 (Saragossa-Mediterrani), la carretera N-240, la línia de ferrocarril de RENFE de Tarragona a Lleida i Saragossa i la via del tren d'alta velocitat Barcelona – Madrid. Completa la xarxa bàsica de carreteres del municipi la carretera C-14, l'eix Tarragona – Andorra. Aquesta carretera pertany a la xarxa bàsica de carreteres de la Generalitat i esdevé un eix vertebrador entre els Pirineus i la costa de Tarragona, constitueix una de les vies principals que permet l'accés al litoral dels vehicles que provenen de l'interior de Catalunya per l'N-240. Al mateix temps és un itinerari de gran importància tant per a la indústria com per al turisme a la zona.

La població compta amb una estació de la línia regional de RENFE Barcelona – la Plana – Lleida, que la comunica amb Reus i Tarragona, a més a més de Lleida i Barcelona.

CARACTERÍSTIQUES SOCIOECONÒMIQUES

El municipi de Montblanc té una població de 6.818 habitants (padró del 2007), essent la primer vila en població de la comarca, en coherència amb la seva condició de capitalitat i concentrant una tercera part de la població comarcal. A partir dels anys 90 del segle XX, la vila recupera la població que havia tingut a començaments d'aquell segle, abans de la davallada associada als efectes de la fil·loxera en la viticultura, primer, i a la guerra civil i la postguerra, després. Des d'aquest moment, la població no ha parat de créixer, havent incrementat de forma significativa el ritme de creixement en els darrers 10 anys. La població viu majoritàriament concentrada al nucli principal o vila de Montblanc, essent menys d'un 4% la que es localitza entre les pedanies i algun habitatge disseminat.

Fruit de la seva història, amb una època de màxima esplendor al segle XIV en que esdevingué la setena ciutat de Catalunya i es creà el ducat de Montblanc, la vila compta amb un ric patrimoni arquitectònic, amb 91 elements inclosos en l'inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya, 7 d'ells catalogats com a BCIN (Béns Culturals d'Interès Nacional), màxima categoria de protecció que atorga la legislació vigent a Catalunya.

La imatge de Montblanc, doncs, està profundament influenciada per l'existència del centre històric i el recinte emmurallat que s'ha erigit en reclam turístic pel seus indubtables valors patrimonials, culturals i estètics, que fou declarat conjunt monumental i artístic ja en l'any 1947 i que ha estat objecte d'un Pla de Revitalització del Centre Històric (2005-2009). El teixit urbà de la vila s'organitza al voltant del recinte emmurallat i els diferents barris que hi van créixer adossats. Als anys 60 del segle XX s'inicia la primera expansió urbanística amb la creació dels primers barris d'estructura reticular al sud del centre (Montserrat, Sant Maties...). Més recentment la vila s'obre cap a llevant (barri de Santa Clara) i actualment s'estan desenvolupant els creixements cap a l'oest.

Actualment, l'activitat econòmica es caracteritza pel pes important de la indústria, que absorbeix un 45% de la població ocupada però que, tanmateix, va perdent pes específic en benefici del sector serveis que es situa ja en el 42% de la població

ocupada del municipi. Montblanc compta amb més de la meitat dels llocs de treball en la indústria manufacturera de la comarca. Bona part d'aquests llocs de treball, però, es concentren en poques empreses; és el cas d'empreses internacionals punteres en el seu sector, com la vidriera *Saint Gobain* i la de fabricació de complements per a l'automoció *Frape Bher*. Pel que fa a l'agricultura té el seu principal valor en el sector vitivinícola amb algunes experiències innovadores.

La societat civil montblanquina s'ha mostrat tradicionalment molt dinàmica, fet que es tradueix en el gran nombre d'associacions i entitats (79 segons el registre de l'Ajuntament). És significatiu el pes de les entitats veïnals, un total de 16. Aquest dinamisme repercuteix en una activitat cultural i social intensa amb la programació de nombroses activitats de caràcter lúdic i cultural en el calendari anual. Destaca per la seva transcendència més enllà de l'àmbit local la Setmana Medieval de Sant Jordi, festa declarada d'interès turístic a nivell comarcal, de Catalunya i de l'Estat espanyol.

L'Agenda 21 de Montblanc es desenvoluparà en un moment estratègic per a la definició del model territorial de Montblanc i el seu rol dins del seu àmbit geogràfic. D'una banda, amb deu anys de vigència del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) amb aprovació definitiva el 28/06/1998), és previst iniciar en breu la seva revisió. De l'altra, es troba en fase d'avantprojecte el Pla Territorial del Camp de Tarragona que atorga a Montblanc un paper rellevant com a nucli situat a mitja distància entre les ciutats de Lleida i Tarragona.

L'estructura, no només urbana, sinó també social i econòmica, de Montblanc, pot registrar canvis importants davant d'algunes de les actuacions que es preveuen en el territori, com el desdoblament i transformació en autovia de la N-240 que acostarà la vila a la ciutat de Tarragona i la pot arribar a situar, segons alguns estudiosos, en la segona corona metropolitana d'aquesta capital. D'altra banda, la composició del teixit industrial del municipi obre algunes incerteses atesa la conjuntura econòmica global que s'està vivint en aquest moment.

Superfície del municipi: 90 km²	
Nombre d'habitants: 6.818	
Percentatge d'espai considerat d'interès natural al terme	42%
Densitat d'habitatges en zona urbana	18 htge/ha
Nombre anual d'habitatges de nova construcció (mitjana darrers 10 anys)	84,5
Nombre de desplaçaments externs diaris per motius de feina	2.258
Percentatge d'aquests desplaçaments que es realitza en vehicle privat	92,4%
Consum domèstic d'aigua per habitant i dia	147 l
Abastament d'aigua municipal per habitant i dia	300 l
Percentatge d'aigua consumida procedent de recursos propis (pous i fonts del municipi)	76%
Producció de residus domèstics per habitant al dia	1,60 kg
Percentatge de recollida selectiva	45,8%
Increment en la taxa de producció de residus urbans en els darrers 5 anys	33%
Percentatge d'establiments industrials que han estat donats d'alta com a productors de residus	80%
Quantitat de residus amb gestió industrial declarats	9.330 t
Percentatge de valorització de residus industrials declarats	79,6%
Consum energètic anual en enllumenat públic per habitant	204 kWh
Nombre de places turístiques	797
Nombre de persones que integren la població activa	2.968
Taxa d'atur	2,6%
Creixement anual de la població (mitjana darrers 10 anys)	1,7%
Factor pel qual es multiplica la població a l'estiu*	1,17

2 MEDI FÍSIC I BIÒTIC:

- 2.1 Climatologia
- 2.2 Geologia, geomorfologia i edafologia
 - 2.3 Hidrologia
 - 2.4 Biodiversitat

El gradient altitudinal del terme municipal aporta una gran diversitat de condicions des del punt de vista geogràfic, alhora que la morfologia ha condicionat l'ús del territori.

El territori del terme municipal de Montblanc presenta una variació altitudinal notable, des dels 1000 m del carener format per la Mola de Quatretermes, Tossal Ras i Pic de l'Àliga fins als 300 m de la vall del Francolí.

Aquest gradient aporta una gran varietat de condicions des del punt de vista climàtic i biogeogràfic que es tradueix també en realitats molt diverses per als assentaments humans. Així, les pedanies situades en zones de muntanya (Rojals, el Pinetell) tenen realitats molt diferents als nuclis de la plana. De la mateixa manera, la morfologia planera a la cubeta de la conca i el pas del Francolí obert a través de la Serralada Prelitoral, ha condicionat la concentració d'infraestructures lineals en determinades franges de la plana.

A reserva dels resultats de les darreres intervencions, l'estat ecològic global del sistema Francolí - Anguera és mediocre.

Les darreres dades disponibles sobre la qualitat ecològica tant del Francolí com de l'Anguera mostren que l'estat ecològic dels rius es mou majoritàriament en el rang de "qualitat mediocre". Les darreres dades, però, corresponen a l'any 2004 i no han pogut reflectir encara les conseqüències de l'entrada en funcionament de les estacions depuradores de l'Espluga i Montblanc. També són molt recents algunes actuacions puntuals de millora de l'estat hidromorfològic com les de la Sallida.

La percepció de la població és que hi ha hagut una millora en la qualitat de les aigües tot i que es destaca que l'entorn del riu no és un espai atractiu i que la degradació a la que s'ha vist sotmès en els darrers anys ha comportat que es visqui "d'esquena" al riu. Tanmateix, contrasta la percepció de la població d'una millor qualitat del riu Anguera amb l'avaluació realitzada per l'Agència Catalana de l'aigua que atorga a aquest riu un estat ecològic deficient. La raó d'aquesta desviació entre les dades tècniques i la percepció ciutadana cal buscar-la en la varietat de criteris que intervenen en la valoració de l'estat d'una massa d'aigua, molts d'ells plantejats en termes de riscos i pressions i comparacions amb l'estat ecològic potencial que no sempre són evidents.

La diversitat de factors que porten a l'avaluació negativa de l'estat global del riu Francolí condicionen l'efectivitat de les mesures que no es fan sota la perspectiva d'una planificació integral de l'espai fluvial.

En l'espai fluvial del Francolí s'han detectat pressions tant des del punt de vista de la qualitat dels ecosistemes fluvials i de ribera com de l'alteració del règim fluvial. D'altra banda, la proximitat del riu a l'espai urbà en algun tram o la presència d'infraestructures lineals transversals (ponts, passos soterrats) en el propi riu o els seus afluents comporta que s'hagi de prestar atenció a la seva compatibilitat amb el règim hidrològic que es caracteritza per la variabilitat de cabals tant estacional com interanual.

Aquesta variabilitat de factors així com la confluència d'usos en l'espai fluvial (lleure urbà, agrícola, conservació de valors naturals...) fan necessària una planificació prèvia abans d'incidir sobre l'espai fluvial en qualsevol tipus d'intervenció. En aquest sentit, l'Agència Catalana de l'Aigua ha definit els PEF o Planificació de l'Espai Fluvial com una metodologia que ofereix una visió integral i de conjunt dels fenòmens hidrològics i hidràulics, morfodinàmics i ambientals de l'espai fluvial.

La part muntanyosa del municipi (Muntanyes de Prades, Serra de Miramar) reuneix elements naturals molt valuosos.

La diversitat i el bon estat de conservació dels hàbitats (forestals, rupícoles, fluvials,...) d'aquestes zones, així com la seva situació biogeogràfica, afavoreixen l'existència d'elements de flora i vegetació (alzinars, clapes de roureda, vegetació oromediterrània, espècies protegides i/o de distribució reduïda,...) i de fauna (invertebrats, rapinyaires, mamífers) de gran interès.

Menys coneguda o divulgada és la riquesa en elements d'interès geològic que ha donat lloc a la inclusió d'algunes zones de les parts altres del terme en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya (IEIG): Pedra d'Alcover, Esculls de la Riba.

L'estructura en mosaic de la plana de la Conca estricta ajuda a mantenir la biodiversitat i afavoreix la connectivitat ecològica entre els espais naturals, en un territori molt afectat per la fragmentació.

L'alternança de petits bosquets enmig d'un territori eminentment agrícola (i de secà) afavoreix les espècies que utilitzen ambdós tipus d'hàbitats. Alhora permeten la dispersió de les espècies més forestals utilitzant aquestes illes boscoses com a passeres (*stepping stones*) per connectar els espais naturals de la comarca.

Aquest fet és especialment rellevant en un territori travessat per infraestructures que comporten un efecte barrera rellevant pel que fa a la connectivitat biològica.

Els cursos fluvials constitueixen corredors biològics valuosos tant a nivell local com regional.

En alguns cursos fluvials tant de les Muntanyes de Prades (Barranc de la Vall, barrancs del Brugent,...) com de la Conca estricta es donen unes condicions ambientals que afavoreixen la presència d'espècies d'interès, que utilitzen els fons de valls per desplaçar-se. En un àmbit més regional, els rius Francolí i d'Anguera afavoreix la connexió biològica entre la Serralada prelitoral (Montsant, Prades, Serra del Tallat, Bloc del Gaià) amb el litoral a través del Camp de Tarragona.

Tots aquests cursos fluvials tenen una importància crítica per a la connectivitat ecològica i paisatgística, donat que permeten salvar l'efecte barrera del corredor d'infraestructures que travessa el municipi i tota la Conca, per la qual cosa la millora i manteniment de l'estat ecològic dels cursos fluvials adquireix una dimensió regional.

3 L'ENTORN HUMÀ

3.1 POBLACIÓ

Montblanc ha enregistrat un increment progressiu de la població des de mitjans del segle passat que s'ha intensificat en els darrers anys degut al saldo positiu dels moviments migratoris.

Tant Montblanc com l'Espluga de Francolí van resistir el retrocés de població que va patir la comarca durant la major part del segle XX i, des del 1950 la capital comarcal registra una dinàmica de creixement continuat que, tanmateix, s'ha accentuat molt ja entrats al segle XXI. Montblanc va recuperar l'any 1991 el nombre d'habitants que havia tingut a principis del segle XX i des de llavors el ritme de creixement ha estat continu. En els darrers 15 anys la població s'ha incrementat en un 15% fins arribar als 6.818 habitants a 1 de gener de 2007.

Montblanc ha estat un municipi que ha atret fluxos migratoris en diversos moments al llarg del segle XX. De fet, el creixement continuat de la població a que es feia referència en el paràgraf anterior cal buscar-lo en el saldo migratori positiu ja que la taxa de creixement vegetatiu (saldo entre naixements i defuncions) no sempre ha estat positiva. Segons la darrera dada disponible (2006) la taxa de creixement vegetatiu per mil habitants va ser d'1,7 i la taxa de saldo migratori de 9,5 per 1000 habitants.

Igual que a Catalunya i a la resta de la comarca, els fluxos migratoris dels darrers anys es caracteritzen per provenir de fora de l'estat espanyol i comporta alguns canvis en l'estructura demogràfica.

La població d'origen estranger empadronada a Montblanc ha crescut des del 2% de l'any 2001 al 13% l'any 2007, mateixes proporcions que s'han enregistrat en el global de la comarca. Actualment, el col·lectiu més nombrós per nacionalitats és el romanès, seguit, per aquest ordre, de les persones procedents del Marroc, la Xina, Senegal i Ucraïna.

Els nous fluxos migratoris han comportat canvis en l'estructura demogràfica de la població ja que han contribuït a la disminució de l'índex d'envelliment i tenen un marcat component de gènere ja que predominen els homes, en alguns casos de forma molt destacada com en la immigració d'origen senegalès. L'any 2007 es detecta una ruptura de la tendència amb una recuperació de la immigració interior.

L'estructura demogràfica no és igual en tots els barris i pedanies.

El nucli històric de Montblanc té una població sensiblement més envellida amb un 24,4% de majors de 65 anys envers el 17,6% del global del municipi. Així mateix, hi ha una certa concentració de la població d'origen estranger, que es troba amb una proporció del 17,5%, superior a la global del municipi (13%).

La situació a les pedanies és més difícil de valorar a l'existir un desfasament entre l'empadronament i la residència habitual. En principi, la presència de població estrangera seria poc significativa i sí que hi ha un impacte de la població flotant que causa desviacions alhora de dimensionar alguns serveis. La desviació entre població resident i població flotant es més evident en les pedanies de muntanya (Rojals, Pinetell).

3.2 RECURSOS I SERVEIS A LES PERSONES

Els recursos sanitaris són ben valorats pel que fa al servei i es percep una evolució positiva en els darrers anys.

Montblanc disposa del Centre d'atenció primària que dona servei a tota la comarca, existint també consultoris locals a l'Espluga de Francolí i Santa Coloma de Queralt. Es destaca de forma positiva l'atenció les 24 hores i l'increment progressiu de serveis (analítiques, recuperació...) que han reduït la necessitat de desplaçaments. Tanmateix, l'Hospital de Valls o els centres hospitalaris de la ciutat de Tarragona continuen essent els centres de referència per moltes de les necessitats sanitàries. Malgrat aquesta necessitat de desplaçament, i considerant tota l'àrea del Camp de Tarragona, les infraestructures presenten unes ràtios (6 llits per 1.000 habitants) similars a la mitjana de Catalunya.

El servei sanitari que s'ha valorat més desfavorablement en quant a la disponibilitat és el de farmàcia.

Es percep una mancança de recursos per a l'atenció a la gent gran.

Una tercera part de les necessitats i demandes ateses pels serveis socials al municipi (que es presten en col·laboració amb el Consell comarcal) corresponen al col·lectiu dels majors de 65 anys. A aquest col·lectiu es destinen alguns recursos com les subvencions per a l'atenció domiciliària o personal i la teleassistència. Hi ha però la percepció que la demanda supera els recursos disponibles.

Una dada significativa és la reducció del nombre de places en residències per a la gent gran a la comarca al tancar un d'iniciativa mercantil a Vallfogona de Riucorb. Actualment hi ha tres residències per a la gent gran que sumen unes 210 places, 70 de les quals a la residència Llar Conca de Barberà de Montblanc. Aquesta ofereix cinc places en la modalitat de centre de dia.

L'oferta educativa cobreix tots els nivells de l'ensenyament obligatori.

Montblanc compta amb cinc centres educatius que abasten tots els nivells de l'ensenyament obligatori, educació infantil i batxillerat i cicles formatius de grau mig, inclosa l'educació especial; així com d'una escola municipal de música. Alhora els centres de Montblanc són els de referència per a altres poblacions més petites de la comarca. Tot i la percepció que l'oferta no s'ha incrementat d'acord amb el creixement demogràfic, no es detecta saturació en les ràtios d'alumne per unitat.

Es tracta de centres educatius fortament arrelats a la vila, amb òrgans participatius (AMPA) i que intervenen en un bon nombre d'activitats amb altres ens: activitats del consell comarcal, programes amb empreses, etc. En les accions de participació s'ha destacat el paper integrador de l'escola per als alumnes d'origen estranger i les seves famílies.

Montblanc disposa d'alguns equipaments de projecció supramunicipal.

El municipi disposa d'alguns equipaments que tenen un àmbit de referència supramunicipal com el Museu Arxiu de la Conca de Barberà, que hi té la seu principal, el Centre d'Estudis de la Conca o el Centre d'Estudis d'Història Natural. A més alguns d'aquests es situen en edificis d'alt valor arquitectònic i històric com el Palau Josa o l'Antic Hospital de Santa Magdalena.

La xarxa d'equipaments culturals tindrà properament un nou element de referència en la futura biblioteca comarcal que s'està construint a l'edifici de l'antic escorxador municipal.

Els plans sectorials han detectat un dèficit d'equipaments esportius a nivell comarcal.

El Pla Director d'Instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (PIEC) estableix els equipaments que formen part de la xarxa bàsica, és a dir, que qualsevol ciutadà a de tenir a l'abast dins d'un àmbit territorial definit en funció de la població, nombre de centres escolars, etc. En l'àmbit de la Conca de Barberà, el PIEC ha detectat els dèficits següents: 1 pavelló poliesportiu, 1 sala esportiva, 1 piscina coberta i 1 pista d'atletisme. Restringint-nos al municipi de Montblanc, es disposa de pavelló i sala esportiva però no de piscina coberta i pista d'atletisme.

La piscina coberta ha estat una instal·lació demandada per part de la població que ha de cobrir aquest servei a la ciutat de Valls. Tanmateix no es detecta un acord sobre si ha de ser una prioritat per al municipi tenint en compte els costos de construcció i manteniment que representa.

Montblanc disposa d'un teixit associatiu ric i divers malgrat que es posa de manifest una manca de coordinació i participació en la sí de les entitats.

El municipi de Montblanc es destaca per l'elevat nombre d'entitats i associacions registrades, que representen una taxa d'11,6 associacions per 1000 habitants. El teixit es troba força repartit en entitats de caires social, cultural, veïnal i esportiu. L'activitat d'aquestes entitats fan de Montblanc un municipi amb una agenda cultural i recreativa força activa.

Tanmateix hi ha hagut coincidència en valorar l'escassa coordinació existent entre les entitats i la dificultat en trobar objectius comuns o propostes que aglutinin associacions de caire divers.

S'ha destacat el paper de les entitats i associacions com a element integrador de la població d'origen estranger.

Hi ha hagut coincidència en destacar el paper important de les activitats lúdiques i recreatives, siguin esportives, de cultura popular o de caire veïnal, en la integració i creació d'identitat per part de la població d'origen estranger amb altres referents culturals.

L'elevada taxa d'associacionisme no va acompanyada d'una experiència participativa consolidada tot i que darrerament s'estan impulsant algunes iniciatives.

Malgrat el món associatiu descrit en els apartats anteriors, són escasses les experiències verdaderament participatives amb intervenció en la presa de decisions o coresponsabilització en les polítiques municipals. Una de les iniciatives en aquest sentit és la creació del Consell Municipal de Joventut de Montblanc un dels objectius del qual és fer propostes a les polítiques municipals en aquesta matèria.

Actualment, en el marc del Projecte d'Intervenció Integral del Nucli Antic de Montblanc, acollit a la Llei de Barris, s'estan duent a terme tallers de participació ciutadana per discutir les propostes derivades del Pla. La futura revisió del POUM pot donar lloc a una nova experiència en aquest sentit.

Montblanc manté la figura de l'alcalde pedani, en representació de les diferents entitats de població que integren el municipi, figura no exempta de controvèrsia.

Tot i no estar constituïdes formalment con entitats municipals descentralitzades (EMD) les pedanies de Montblanc tenen en l'alcalde(essa) pedani el seu òrgan unipersonal de representació.

Tot i que a priori és una figura que permet fer sentir la veu de les pedanies per posar de manifest les seves particularitats, no hi ha un consens sobre la validesa de la seva representació.

La temàtica ambiental no ha estat un element gaire present en el teixit associatiu i les activitats realitzades fins al moment.

Entre les nombroses entitats i associacions de Montblanc no n'hi ha cap que tingui un caràcter o objectiu plenament ambiental. El Centre d'Història Natural o l'ADF serien les associacions que tindrien uns àmbits d'actuació més propers a les temàtiques ambientals.

La sostenibilitat ambiental tampoc ha estat l'objectiu d'actes públics, campanyes o activitats d'educació promogudes des de l'àmbit municipal a excepció de les dues edicions de les campanyes sobre estalvi d'aigua promogudes per la Diputació de Tarragona a la qual es va adherir el consistori montblanquí. Des del Consell comarcal sí que es realitza un programa anual d'activitats d'educació ambiental adreçades a tots els centres educatius, empreses i ciutadans en general de la comarca. Tanmateix, no hi ha una percepció de que aquestes activitats arribin al gruix de la població.

3.3 ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Tot i que manté un índex elevat d'autosuficiència, la relació amb els municipis veïns i els centres d'atracció del Camp de Tarragona és cada vegada més intensa.

Més de la meitat dels llocs de treball de Montblanc són ocupats per residents i la majoria dels montblanquins treballa al municipi (índex d'autocontenció). Tanmateix, de l'anàlisi de les dades de l'enquesta de mobilitat obligada (EMO) es dedueix una intensa relació econòmico-laboral amb altres poblacions de la comarca com l'Espluga de Francolí i Vimbodí o properes com la Riba. D'altra banda, els nuclis urbans del Camp, especialment Valls i Tarragona, com a nuclis de serveis, exerceixen una atracció sobre la capital i sobre tota la comarca.

Montblanc, com a centre comercial i de serveis, manté la seva atracció sobre els municipis de la Conca estricta, que comparteix amb l'Espluga de Francolí, mentre que Santa Coloma de Queralt exerciria la seva influència al nord-est de la comarca.

L'economia del municipi es basa principalment en l'activitat industrial, fonamentada en unes poques grans empreses.

Gairebé la meitat de la població ocupada són treballadors de la indústria, i tan sols quatre empreses (*FRAPE BEHR SA*, *SINTERIZADOS MONTBLANC SA (SIMO)*, *SAINT-GOBAIN MONTBLANC* i *KADEM MONTBLANC* concentren el 80% dels llocs de treball del sector industrial del municipi.

Es tracta en tots els casos d'empreses especialitzades que formen part de grups multinacionals, amb el que això comporta pel que fa a estabilitat i extensió del seu mercat. Tanmateix, la seva excessiva dependència d'alguns sectors, com ara el de l'automòbil, les fa especialment vulnerables a les fluctuacions en la demanda. En el període de crisi actual, i sempre amb el risc d'una possible deslocalització, això es traduirà probablement en mesures de flexibilització de les plantilles o de les jornades laborals.

Les perspectives de futur pel que fa a l'ocupació no són vistes de manera favorable degut als factors interns i externs que limiten l'activitat econòmica al municipi i a la comarca en general.

Tot i que (i a l'espera de com evolucionarà la crisi econòmica) les taxes d'activitat i d'atur són encara favorables, en el procés de participació de la fase de diagnòsi s'ha posat de manifest la preocupació per la persistència dels factors interns que condicionen el desenvolupament econòmic del territori: manca d'iniciativa per part dels possibles emprenedors locals, excessiva concentració i dependència d'un sector (indústria) i d'unes poques empreses, etc.

Per una altra banda tindriem el fet que es depèn massa de dinàmiques exteriors, com la necessitat d'importar mà d'obra provinent de fora de la comarca o la presa de decisions empresarials des de centres de direcció molt llunyans.

Tot i la forta problemàtica que afecta el sector agrícola, existeixen iniciatives innovadores orientades a la producció de qualitat.

La falta de relleu en les explotacions ve provocada per l'envelliment dels titulars (majoritàriament propietaris) i la manca d'incentiu a l'entrada de noves generacions provocada per les problemàtiques estructurals del sector (preus, gestió i estratègia empresarial).

Hi ha, però diferències notables entre els sectors, de manera que el de la vinya i el vi, emparat en la DO Conca de Barberà, ha tingut una evolució positiva. Encara que bona part de la producció vinícola va a parar a cellers de fora de la comarca (Penedès) i que la que es comercialitza a través de la Cooperativa de Montblanc es limita a l'elaboració del cava "Pont Vell", en els darrers anys han sorgit diverses iniciatives d'elaboradors particulars, amb una aposta decidida per la innovació i la qualitat. D'altra banda hi ha un interès creixent per la producció agrària ecològica que es manifesta a través d'iniciatives com la dels productors de l'ADV Gent del Camp i l'associació de consumidors La Bio-leta, o la nova línia de producció ecològica encetada per l'entitat social APRODISCA.

El turisme, basat en el patrimoni monumental i en la realització d'esdeveniments temàtics es consolida però no acaba d'arrencar com un dels motors econòmics de Montblanc.

Malgrat que el municipi concentra actualment la major part de l'oferta d'allotjament (càmping, hotels, apartaments, turisme rural) de la comarca, es tracta majoritàriament d'un turisme de proximitat, o en menor mesura, de turistes de fora de Catalunya que estant de pas o s'allotgen a la Costa Daurada i fan una estada d'unes hores. El principal atractiu és la vila emmurallada de Montblanc i el màxim de visitants es concentra sobretot a l'estiu i a la Setmana Medieval de Sant Jordi, així com en els altres actes que s'han anat consolidant al llarg dels anys (Terrània, Clickània...).

Els recursos naturals i paisatgístics, amb ofertes de senderisme com la Ruta del Cister o la recent "El Brogit de la Vall" per la Vall del Brugent, suposen també noves oportunitats per al desenvolupament turístic del municipi.

Les activitats amb elevada incidència ambiental són molt localitzades.

En atenció a la classificació que estableix la normativa vigent (LIIAA), es pot considerar que la majoria de les activitats del municipi tenen una incidència ambiental baixa i estarien incloses en el règim de permís ambiental municipal.

Hi ha dues úniques indústries, la incidència de les quals es considera alta (Annex 1 de la Llei) i es regulen mitjançant autorització ambiental atorgada per la Generalitat de Catalunya. Es tracta de *Sant Gobain Montblanc* i *KADEM Montblanc*. La resta d'indústries i les activitats ramaderes es classifiquen com activitats d'incidència ambiental mitjana (Annex II).

El municipi disposa d'un instrument per a la regulació d'aquestes activitats, tot i que no hi ha serveis tècnics municipals propis per a la seva aplicació.

L'Acord de Ple de 7 de juny de 1999 va fer l'aprovació inicial de l'Ordenança Municipal d'obertura d'establiments i control d'activitats classificades que adapta la Llei d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental i regula el permís ambiental municipal.

Malgrat les limitacions dels serveis tècnics municipals, que compten amb un consultor extern i el suport del Consell Comarcal, s'està treballant en l'adaptació progressiva de les activitats al nou marc normatiu.

4 EL TERRITORI I LA MOBILITAT

4.1 ORGANITZACIÓ I ESTRUCTURA

El Pla Territorial Parcial (PTP) del Camp de Tarragona vol potenciar el creixement de Montblanc, garantint alhora un desenvolupament sostenible del territori.

El PTP estableix per a Montblanc una capacitat de creixement que potenciï el seu paper com a sistema urbà central a la comarca, preveient una disponibilitat de sòl residencial, industrial i terciari més enllà les seves necessitats internes. D'altra banda, defineix una sèrie de propostes de noves infraestructures (A-27, eix Montblanc-Tàrrrega, eix Montblanc-Igualada, desdoblament de l'N-240 entre Montblanc i Lleida) que poden arribar a ser molt impactants sobre el territori.

Tanmateix, el pla classifica com a sòl protegit, a banda dels espais que gaudeixen d'algun tipus de protecció, la major part del territori, incloent-hi els espais d'interès per a la connectivitat ecològica i paisatgística a nivell local i regional, així com zones de mosaic agroforestal d'interès agrari i/o paisatgístic. Cal destacar la protecció d'un connector fluvial estratègic al voltant del riu Francolí, molt afectat pel pas de nombroses infraestructures i per la implantació de zones industrials.

El 42% de la superfície del municipi gaudeix d'algun estatus de protecció a nivell català i europeu.

Més de 3.500 ha del terme municipal de Montblanc estan incloses dins de l'espai d'interès natural de les Muntanyes de Prades, mentre que gairebé 300 ha de la Serra de Miramar formen part del del Tossal Gros de Miramar.

Ambdós espais, a banda de formar part del PEIN, estan declarades Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA), i per tant incloses dins de la Xarxa Natura 2000.

Tot i que el planejament municipal no promou un model dispers de creixement, el seu desenvolupament transmet una imatge d'excessiva heterogeneïtat i barreja desordenada d'usos.

El nucli de Montblanc presenta una estructura compacta, amb una densitat mitjana, més baixa com més allunyada del centre urbà. El creixement ha estat radial, seguint els eixos de comunicació, especialment extens cap a l'oest i cap al sud, on encara resten alguns sectors per urbanitzar. En algunes àrees del nucli urbà, especialment al sud i al sud-oest, la coexistència de sectors residencials i industrials, sumat a la presència de grans buits urbans sense desenvolupar ("La Batedora") provoca una percepció de desordre i desestructuració, tal com s'ha posat de manifest durant el procés de participació ciutadana.

Pel que fa a les pedanies, tot i algunes mancances, el planejament urbanístic vigent garanteix el manteniment de la seva identitat com a petits nuclis rurals.

4.2 PAISATGE

Es disposa d'un instrument de rang supramunicipal que estableix uns objectius de qualitat paisatgística i les actuacions de millora paisatgística corresponent.

Els Catàlegs de Paisatge, definits en la Llei de Protecció i Ordenació del paisatge de Catalunya, són documents de caràcter descriptiu i prospectiu, aplicables als àmbits territorials, que determinen la tipologia dels paisatges de Catalunya, n'identifiquen els valors i estat de conservació i proposen els objectius de qualitat que han de complir.

El Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona va ser aprovat inicialment al juliol del 2008. Situa el municipi de Montblanc a cavall entre dues unitats: les Muntanyes de Prades i la conca estricta o Conca de Poblet.

El manteniment dels petits nuclis, sempre que conservin la seva identitat, es considera un element estratègic en la conservació de diversitat paisatgística a les Muntanyes de Prades.

En la unitat definida com a Muntanyes de Prades, la diagnosi del Catàleg indica que l'abandonament de les activitats agràries i el consegüent increment de la superfície forestal comporta una homogeneïtzació del paisatge, una pèrdua de diversitat i un augment del risc d'incendi.

Com a objectiu es planteja la conservació de la diversitat geomorfològica i biològica, mantenint un grau d'humanització baix, conservant la identitat dels petits nuclis urbans (en el cas de Montblanc Rojals, Rojalons, ek Pinetell...) i compatibilitzant el seu desenvolupament socioeconòmic amb la preservació del patrimoni.

Es detecta la necessitat de fer actuacions de millora paisatgística en el corredor d'infraestructures de la conca.

En el cas de l'anomenada Conca de Poblet, tot i els valors naturals i paisatgístics del mosaic agroforestal dominant, format per conreus herbacis i llenyosos de secà amb fragments forestals intercalats, presenta també una tendència a l'homogeneïtzació com a conseqüència, per una banda, de l'increment de la vinya en detriment d'altres conreus i de la vegetació espontània, i per l'altra de l'abandonament d'algunes zones agrícoles marginals.

El Catàleg preveu, entre d'altres objectius, l'ordenació i millora paisatgística del corredor central d'infraestructures (N-240, AP-2, AVE,...) i les implantacions industrials associades, la conservació de la diversitat de conreus associada al paisatge tradicional (vinyes, oliveres, ametllers, cereals,...) així com del patrimoni rural associat (barraques, pous, molins,...), la protecció i valoració del nucli històric de Montblanc i dels altres elements patrimonials, i el manteniment de la identitat dels nuclis rurals (Lilla, Prenafeta, la Guàrdia dels Prats).

Es percep una pèrdua de qualitat paisatgística als voltants del nucli urbà de Montblanc com a conseqüència del creixement urbanístic.

El desenvolupament de zones industrials al voltant de tots i cadascun dels accessos a la vila s'ha fet sense tenir en compte els seus valors i sense l'adopció de criteris per a una millor integració paisatgística.

En alguns casos la silueta del nucli històric i la muralla, enmig de l'espai rural que l'envolta i emmarcat per les Muntanyes de Prades, continuen dominant visualment. En canvi des d'alguns itineraris i miradors, especialment de la banda sud (N-240, Coll de Lilla,...) i oest (Sant Joan de la Muntanya), la visió predominant és la dels nous creixements residencials i industrials i de les infraestructures viàries.

No s'ha tingut cura de la conservació i millora del paisatge urbà, especialment al nucli històric.

La manca d'uns criteris estrictes pel que fa al tractament dels edificis (materials, cromatisme,...), dels carrers (voreres, mobiliari urbà,...) i de les instal·lacions (cablejat elèctric, telefònic,...) ha comportat una degradació estètica del nucli urbà de Montblanc i, molt especialment, d'una zona tan sensible com el centre històric.

4.3 ENTORN URBÀ

El nucli urbà reflecteix l'evolució històrica de Montblanc, tant de les etapes de creixement i apogeu com de crisi.

El nucli històric de Montblanc, amb un valor patrimonial excepcional, és el testimoni de l'època de màxim esplendor de la vila (segles XII-XIV). Després d'una segona etapa de creixement als segles XVIII i XIX gràcies al desenvolupament agrícola (especialment de la vinya), amb la millora de les comunicacions i un cert procés de reurbanització, s'entrarà a la primera meitat del segle XX amb una forta crisi econòmica i demogràfica.

Als anys seixanta amb el procés d'industrialització s'iniciarà una recuperació econòmica que comportarà una expansió urbanística que encara no s'ha aturat, amb la creació successiva de nous barris (Sant Maties, Montserrat, les Arcades, Santa Clara, Vinyols, Nialó, Sòl de l'Horta,...) que configuren la imatge actual de Montblanc.

El nucli històric ha estat i és objecte d'un procés de rehabilitació urbanística i social per tal de revitalitzar-lo.

En el marc del Pla Especial de Reforma Interior i de Protecció del Centre Històric s'ha iniciat un procés de revitalització social i comercial d'aquesta part de la vila, que continua concentrant la major part dels equipaments i serveis.

El Pla d'Intervenció Integral de Revitalització del Centre Històric de Montblanc, actualment en fase d'execució, ha d'ajudar a resoldre les seves mancances i problemes, transformant-lo en una zona atractiva per a viure-hi i engegar-hi noves iniciatives d'activitat econòmica.

Fora del centre de Montblanc, hi ha un predomini dels teixits urbans gairebé exclusivament residencials amb densitats baixes.

Tret del centre històric i del primer eixample de la vila i d'una part dels nuclis petits, en la pràctica totalitat dels barris de Montblanc predominen els habitatges unifamiliars (gairebé el 90% del total del municipi). Projectes innovadors en la seva època com la de les Arcades o actuacions públiques recents com la del Sòl de l'Horta constituïrien les úniques excepcions, més enllà d'algunes edificacions puntuals. La densitat global resultant és de 18 htge/ha, molt per sota dels 35 htge/ha que es donen com a indicadors dels teixits compactes.

L'especialització residencial d'aquests barris perifèrics és evident, de manera que tant la dotació d'equipaments i serveis com comercial es concentra quasi exclusivament al centre urbà. Aquesta tendència es manté en els nous creixements i això comporta un augment progressiu de la distància al centre de serveis que genera noves demandes de mobilitat.

Es valora positivament el manteniment del caràcter de nuclis rurals de les pedanies.

Tant els residents a Montblanc com a les diferents pedanies valoren positivament el manteniment de la identitat d'aquestes com a nuclis rurals o de muntanya. La normativa urbanística i, en ocasions, el control exercit pels propis veïns, ha permès garantir els trets característics de la seva fesomia en les noves construccions.

Tanmateix, l'abandonament de les cases quan no hi ha relleu generacional provoca situacions

Hi ha la percepció que l'accés a l'habitatge per part d'alguns sectors socials és complicat, tot i que el creixement en el nombre d'habitatges ha anat en paral·lel amb el de la població.

L'evolució en el nombre d'habitatges en el període 2001-2007 representa una taxa de nova construcció del 15,8%, equivalent a una mitjana de 84,5 nous habitatges cada any. En el mateix període, l'increment de població ha estat lleugerament inferior (11%).

En el procés de participació s'ha presentat la manca d'habitatge com un problema. A partir de les dades anteriors, però, es posa de manifest que no es tractaria d'una qüestió de quantitat sinó d'adequació a les necessitats o accessibilitat per part de determinats col·lectius com, per exemple, els joves. Cal dir que en el període 2001-2006 no hi ha habitatges que obtinguin la qualificació de protecció oficial; l'any 2007 però, s'inicia la promoció d'una setantena d'HPO.

La dotació de zones verdes i espais lliures públics és escassa i, en molts casos, l'aprofitament per part dels ciutadans es veu limitat pel fet que s'ha de compartir amb altres usos (aparcament)

La dotació de parcs urbans i parc infantils es molt escassa; al nucli antic hi ha la recentment rehabilitada Pl. de Sant Miquel i el parc infantil a la Plaça de Catalunya. Ambdós espais són així mateix utilitzats com a aparcament. Pel que fa a les zones verdes, no hi ha dotació de zones verdes urbanes pròpiament dites. Gran part de la superfície de verd urbà coincideix amb el perímetre de la muralla que té una funció estètica i paisatgística però no social.

La manca de parcs i espais verds públics ha estat esmentada com un dèficit a corregir en les sessions de participació ciutadana.

El planejament urbanístic vigent conté un inventari d'elements del patrimoni arquitectònic però encara no s'ha elaborat un Pla especial de protecció.

El vigent PGO conté un Precatàleg amb un centenar d'elements (muralles, portals, edificis, jaciments arqueològics, pintures rupestres,...) distribuïts per Montblanc i per la resta de nuclis urbans i del territori del terme municipal per als quals estableix uns determinats nivells de protecció. El PERICH, tot i que restringeix el seu àmbit de gestió al Nucli Històric, afegeix una desena més d'elements recollits en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

No es disposa, però, malgrat que així ho estableix el PGO, d'un Pla especial de protecció del patrimoni que actualitzés el Catàleg d'elements inventariats i establís un marc de protecció d'acord amb la legislació vigent.

El recinte emmurallat és un conjunt monumental de primer ordre que ha concentrat la major part dels esforços pel que fa a la recuperació i gestió del patrimoni històric municipal.

Des del seu reconeixement de la vila de Montblanc per part de l'Estat com a Conjunt Monumental i Artístic l'any 1947, es va iniciar un procés de rehabilitació dels seus monuments, sobretot dels situats dins del recinte emmurallat i en especial de les mateixes muralles.

Es percep que aquest esforç no ha anat acompanyat d'un treball sobre l'entorn del nucli antic, fet que arriba a desvirtuar la imatge de ciutat medieval que es vol potenciar.

Amb una riquesa patrimonial reconeguda, cap dels elements declarats bé cultural d'interès nacional té delimitat l'entorn de protecció

Montblanc compta amb vuit elements arquitectònics catalogats com a Béns Culturals d'Interès Nacional a més de 10 jaciments de pintures rupestres que també tenen atorgada aquesta qualificació, la màxima establerta en la legislació catalana sobre patrimoni cultural. Cal esmentar, però, que l'administració actuant, en aquest cas el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, no ha delimitat l'entorn de protecció conforme estableix la vigent legislació al respecte (articles 17-18 de la *Ley 16/1985 del Patrimonio Histórico* i article 37 de la *Llei 9/1993 del Patrimoni Cultural Català*).

L'única actuació en aquest sentit és una zona de protecció visual delimitada pel planejament urbanístic en una part del sòl no urbanitzable adjacent al límit nord-oest del nucli urbà de Montblanc.

4.4 ESPAIS NO URBANS

El municipi compta amb un gran potencial per al senderisme.

El municipi de Montblanc es troba travessat per alguns trams dels senders de gran recorregut GR 7, GR 171 i GR-175 (Ruta del Cister), pels de petit recorregut PR C-17 i PR C-20, i per diferents itineraris promoguts a nivell local o comarcal.

Cal destacar també algunes iniciatives d'abast més ampli com l'itinerari circular per la vall del riu Brugent "El Brogit de la Vall" (a l'estil d'altres similars com "Carros de Foc" o "Cavalls al Vent") amb etapes que comencen i acaben en diferents allotjaments de les Muntanyes de Prades, entre ells el refugi dels Cogullons.

El projecte de Parc Natural de les Muntanyes de Prades es viu com una oportunitat i el retard en la declaració provoca un cert desencís entre la població.

Tot i que es va elaborar un avantprojecte de parc natural, els successius intents de tramitar aquesta figura de protecció que hi ha hagut des de l'any 2005 no han reeixit, donades les dificultats per arribar a un acord entre tots els ajuntaments implicats.

Això ha generat una certa inquietud als municipis més favorables a la creació del parc, com ara Montblanc, que ha decidit tirar endavant una iniciativa per protegir la part del terme que hi hauria de quedar inclosa sota la figura d'una Reserva Natural Parcial ("Bosc de Montblanc"). Aquesta reserva s'inclouria dins del Paratge Natural d'Interès Nacional (PNIN) de Poblet, que ja conté les dues reserves naturals parcials del barranc de la Trinitat i del barranc del Titllar.

4.5 TRÀNSIT, MOBILITAT I TRANSPORT

El municipi es situa en un corredor de comunicacions que li atorga una bona connexió per carretera amb l'exterior.

L'autopista AP-2 (Barcelona – Lleida – Saragossa), amb la sortida a Montblanc (núm. 9 “Montblanc - Espluga de Francolí”) constitueix el principal eix de comunicació des de Barcelona, també amb Lleida juntament amb la N-240 que connecta per l'altre extrem amb el Camp de Tarragona. D'altra banda, la C-14, que comunica pel sud amb Reus i Tarragona i pel nord amb Tàrrrega, és també un eix molt emprat tant a nivell particular com per al trànsit de mercaderies.

Aquestes bones comunicacions són un factor ben valorat per la població malgrat que es detecta una certa consciència de la fractura territorial que representa el pas d'aquestes infraestructures.

La propera construcció de l'autovia A-27 pot representar un canvi en els fluxos actuals de vehicles a través del municipi.

L'autovia A-27 que comunicarà Tarragona amb Montblanc, i de la qual s'estudia la seva prolongació fins a Lleida, està concebuda com un element clau en les comunicacions entre el litoral (Tarragona, el seu port i la seva àrea d'influència) i l'interior i els Pirineus. El seu traçat, que substituirà l'actual pas del coll de Lilla per un túnel, s'espera que absorbeixi part del trànsit que actualment circula per la C-14 i que globalment s'incrementarà la intensitat d'ús de la xarxa viària que actualment és de molt baixa ocupació (una de les més baixes de Catalunya, segons el diagnòstic del PTP del Camp de Tarragona).

Per part de la població es veu amb certa reticència aquesta nova infraestructura ja que es veu més com un element estratègic extern que com una millora per propi municipi que, en canvi, haurà de rebre el seu impacte territorial i ambiental. Aquest impacte serà especialment significatiu a la pedania de Lilla, donada la proximitat del traçat a aquest nucli.

L'oferta de transport públic existent cobreix necessitats específiques, com la de la població escolar, però no hi ha un servei eficient per a destinacions amb una gran demanda actual i potencial.

La taxa d'utilització del transport públic per als desplaçaments interurbans per motius de treball o estudis (majors de 16 anys) només és del 7,6%, segons les dades de l'EMO de l'any 2001. Es posa de manifest que, malgrat l'existència d'algunes línies de transport regular de viatges per carretera, utilitzats per un 57% dels majors de 16 anys que es desplacen per estudiar, no hi ha un servei adequat per a les comunicacions amb poblacions com Barcelona, l'Espluga de Francolí, Reus o Valls que atreuen gran part dels desplaçaments per motius laborals. Hi ha hagut coincidència plena entre la població consultada alhora de valorar negativament aquesta oferta.

En canvi s'ha destacat en positiu l'existència d'un transport escolar, servit pel consell comarcal, que abasta totes les pedanies del municipi a més de d'altres poblacions amb escolars que venen a estudiar a Montblanc. La incidència d'aquest mitjà de transport és del 6% en els desplaçaments des de o cap a Montblanc, però arriba al 57% en el cas dels desplaçaments per motius d'estudi de la població major de 16 anys.

El servei ferroviari és deficient, per l'escassa freqüència de pas dels trens.

Entre l'oferta de transport públic a Montblanc hi ha una estació de la línia ferroviària Barcelona – Tarragona/Reus o Valls – Lleida. Amb 10 expedicions diàries (cinc en cada sentit) i una velocitat comercial de 55 km/hora resulta insuficients per satisfer la demanda de mobilitat obligada. Segons les dades de l'EMO 2001 la freqüència d'ús d'aquest mitjà de transport és del 1% en els desplaçaments per motius laborals i del 6% en els desplaçaments per motius d'estudi cap a i des de Montblanc.

Les actuacions previstes en el Pla de Transport de Viatgers de Catalunya per al període 2008-2012 no preveuen de moment un increment en el servei fins a Montblanc, que queda fora de la implantació d'una xarxa de rodalies de Tarragona. Per part de la població s'ha posat de manifest la manca de polítiques efectives de millora d'aquest servei en contrapartida a altres inversions importants que no repercuteixen tant en la població com la línia d'alta velocitat o la ja esmentada A-27.

La xarxa de camins rurals està molt desenvolupada.

La xarxa de camins rurals està molt desenvolupada, una característica global a tota la comarca. Majoritàriament són d'ús agrícola a la part nord del municipi i contribueixen a articular el territori força fragmentat pel pas d'infraestructures.

A l'oest del terme són majoritàriament forestals i molts es troben senyalitzats formen part d'itineraris d'interès excursionista i cultural de caràcter supramunicipal.

Malgrat que no totes les pedanies disposen de servei de transport públic, no s'ha fet una valoració negativa de les comunicacions en aquests nuclis.

Prenafeta, Rojals i el Pinetell no disposen de serveis alternatius al vehicle privat per a les seves comunicacions amb Montblanc. En el cas del Pinetell es dona a més a més la circumstància de que la carretera d'accés prové del municipi de la Riba i no hi ha comunicació viària directa amb Rojals i Montblanc.

Tanmateix, no s'ha detectat una valoració negativa de l'estat de les comunicacions, probablement per que es considera que les vies estan en bon estat i que es dona cobertura a serveis bàsics com el del transport escolar. També, perquè s'assumeix com a part de la idiosincràsia del nuclis rurals.

El vehicle privat té un paper predominant també en les comunicacions intramunicipals.

La incidència del vehicle privat en els desplaçaments intramunicipals no assoleix les cotes que es donen en el cas de la mobilitat supramunicipal, però també es força elevada, assolint una intensitat d'ús del 64% en el total dels desplaçaments de la població major de 16 anys per raó de treball o estudi. El seu ús es concentra sobretot en l'àmbit del treball, mentre que els desplaçaments a peu per a anar a estudiar arriben al 85% dels casos. La utilització d'altres mitjans de transport com la bicicleta és anecdòtica.

Segons els aforaments realitzats en l'estudi de mobilitat encarregat per l'Ajuntament, la via amb una major intensitat de trànsit és el carrer Muralla de Santa Tecla, amb una IMD de 9.000 vehicles al dia, superior, per exemple, a la de la N-240. Un altre via que registra trànsit important és l'Av. Dr. Folch tot i que en aquest cas, l'afluència de vehicles es concentra en l'horari d'entrada i sortida dels centres escolars.

La situació actual del nucli antic no es correspon a la seva vocació de centre històric i comercial amb predomini dels espais per a vianants.

Gran part dels desplaçaments interns en vehicle al municipi passen pel nucli antic de Montblanc ja que és actualment accessible en vehicle privat fins al cor de la Pl. Major. L'estudi de mobilitat encarregat per l'Ajuntament ha quantificat en uns 2500 els vehicles que entren diàriament al recinte emmurallat, dels quals un 71% provenen del propi Montblanc i només un 6% són vehicles comercials. La circulació interna és conflictiva atès que els sentits de circulació no guarden una estructura jeràrquica ni es limiten els itineraris.

Això sumat a l'escassa amplada de les voreres i una certa indisciplina detectada en els aparcaments i les maniobres de càrrega i descàrrega provoquen conflictes entre els propis vehicles i entre els vehicles i els vianants que conviuen de forma intensa en aquest espai. El conflicte arriba a provocar situacions d'inseguretat en indrets on cal complicades maniobres de gir o on no es pot garantir la mobilitat de vianants per la vorera. Un dels objectius de l'estudi de mobilitat encarregat és millorar aquesta situació.

L'existència d'aparcaments dissuasoris a menys de cinc minuts del centre de la vila no evita la problemàtica de l'aparcament dins el nucli antic.

Montblanc disposa actualment de més de 600 places d'aparcament en àrees més o menys condicionades a l'entorn del recinte emmurallat. Des de qualsevol d'aquestes àrees és possible accedir al centre de la vila (Plaça Major) en menys de cinc minuts. El grau d'ocupació d'aquests aparcaments s'ha quantificat en un 37% a 58% durant el dia i en un 42% durant la nit. L'àrea d'aparcament amb un menor grau d'ocupació, pràcticament nul·la, és la de Josep Conangla, que es troba sense condicionar.

Malgrat aquesta oferta i l'escassa distància dels aparcaments perimetrals al centre, el recinte emmurallat presenta una ocupació plena de les places autoritzades, algunes de les quals dins la pròpia Pl. Major, a les quals cal sumar una seixantena de vehicles, segons l'inventari de l'estudi de mobilitat, que es troben en punts d'estacionament no autoritzat; a més, també s'ha detecta un mal ús de les zones habilitades per a la càrrega i descàrrega i de les zones d'aparcament limitat del carrer Major.

Es detecten algunes limitacions a l'accessibilitat per a vianants.

A la problemàtica concreta del nucli antic, desenvolupada en l'apartat anterior, cal sumar un bon nombre de carrers on les voreres no arriben als 90 cm, que es considera l'amplada necessària per al trànsit de vianants incloent els que tenen limitades les condicions de mobilitat temporalment (cotxets de nadons, etc.) o permanentment (cadires de rodes).

Pel que a l'estat de conservació dels carrers, s'han detectat deficiències en la pavimentació; aquestes deficiències afecten tant al nucli antic, on el diagnòstic per a la redacció del Projecte d'Intervenció Integral ha inventariat els carrers amb el paviment deficient, com fora muralles on la desconexió entre els diferents projectes d'urbanització o les intervencions sobre les infraestructures soterrades creen zones amb discontinuïtats en la pavimentació i/o el traçat de les voreres. El mal estat de la pavimentació dels carrers ha estat una preocupació expressada de forma recurrent en la participació ciutadana.

Els desplaçaments externs per raó de treball o estudi han augmentat significativament, sobretot aquells desplaçaments que tenen com a destí Monblanc.

Segons la darrera enquesta de mobilitat obligada realitzada (2001) els desplaçaments diaris per treballa o estudiar entre Montblanc i altres municipis s'ha incrementat en un 78% des de l'any 1996. L'any 2001, 960 persones sortien cada dia del municipi per treballar o estudiar. Entre els montblanquins i montblanquines que es desplacen per treballar a altres municipis predominen els homes (468) sobre les dones (282). Els destins estan molt repartits, essent els principals receptors dels desplaçaments dels montblanquins i montblanquines Valls (11%), Tarragona (11%), Sarral (9%), l'Espluga de Francolí (8%), Barcelona (8%) i la Riba (7%).

La major part de desplaçaments per motius laborals tenen com a destí el sector serveis. i els seus principals destins són Tarragona, Valls i Barcelona i, en menor mesura, l'Espluga de Francolí i Reus. Un 35% dels desplaçaments corresponen a les persones que treballen en el sector industrial i, en aquest cas, els principals receptors són Sarral i la Riba.

Els montblanquins i montblanquines utilitzen de forma intensiva el vehicle privat en els seus desplaçaments.

Del total de desplaçaments que realitzen els montblanquins per raó de treball o estudi, només un 2,5% es realitza en transport públic; un 27% es fan a peu i un 70% en vehicle privat. La utilització del vehicle privat arriba al 98% en els desplaçaments externs. L'índex de mobilitat externa de la població de Montblanc, és a dir, el nombre de desplaçaments en relació al nombre d'habitants, era, segons les dades de 2001, de 8,5 desplaçaments externs per cada 100 habitants en vehicle privat i només de 0,7 en transport públic.

Igualment, l'índex de motorització de la població és força elevada, amb una taxa de 716,34 veh/1.000 habitants l'any 2007, equivalent a 1,57 vehicles per llar. L'índex és lleugerament inferiors a la mitjana de la comarca (778,6), però superior a la de Catalunya (682.7). L'índex de motorització segueix una corba ascendent en tots els anys en que s'ha disposat de dades, amb un increment del 34% en els darrers 10 anys.

Es reconeix en el nucli de Montblanc una dimensió apta per a ser recorregut a peu o amb altres mitjans alternatius com la bicicleta.

Malgrat el manifest ús intensiu del vehicle privat que s'ha reflectit en les dades anteriors i en l'exposició de la problemàtica concreta del centre històric, s'ha detectat en les accions de participació ciutadana un reconeixement de les dimensions i configuració apta del nucli per ser recorregut a peu. Entre la població consultada, són molts els que reconeixen que és fa un ús excessiu del vehicle privat motivat per una implantació social de la "cultura del cotxe".

Aquestes observacions s'han fet en relació al nucli antic i al nucli urbà de Montblanc, en general, però també es fan extensives a altres itineraris com, per exemple els que porten a zones industrials que es troben a distàncies aptes per ser recorregudes en bicicleta tot i que l'actual configuració de la xarxa viària no ho propicia.

5 VECTORS I RISC AMBIENTALS: MODELS DE CONSUM,
SISTEMES DE GESTIÓ I TENDÈNCIES

5.1 FLUX DE L'AIGUA: ABASTAMENT, CONSUM I SANEJAMENT

Els recursos hídrics han evolucionat clarament a la baixa des dels anys 80 del segle XX.

Els recursos d'aigua al municipi de Montblanc són de l'ordre dels 6,7 Hm³/any dels quals 1.7 Hm³/any són d'origen subterrani i 5 Hm³/any són d'origen superficials precedents dels rius Francolí i Anguera.

L'evolució dels recursos superficials mostra una clara disminució dels cabals des dels anys 80 del segle XX, passant d'un volum mitjà de 16 Hm³/any a l'actual volum actual de 5 Hm³/any. Aquesta disminució suposa un 60% de reducció en l'aportació total i un 70-80% de disminució del cabals mínims circulants .

El balanç hídric mostra una explotació alta dels recursos hídrics del municipi.

En el balanç de recursos disponibles i demanda d'aigua s'observa un alt grau d'aprofitament dels recursos. En l'aigua subterrània la taxa mitjana anual d'aprofitament és de l'ordre del 63%, fet que indica que l'explotació dels recursos és elevada i en cas d'augmentar, o en períodes molt secs, es poden produir problemes d'escassetat i de sobreexplotació. En l'aigua superficial la explotació es també elevada si es té en compte la forta irregularitat del recurs superficial (aquesta taxa a l'estiu se situa entre un 30-90%).

Aquesta realitat contrasta amb la percepció ciutadana de que Montblanc és un municipi molt ric en aigua i que aquesta riquesa no està prou aprofitada; percepció fonamentada en la existència d'un gran nombre de fonts i surgències naturals.

A manca d'estudis més aprofundits, atenent a l'estimació dels recursos disponibles i el seu grau d'aprofitament els volums d'aigües concedits són elevats.

El consum global d'aigua a Montblanc és de l'ordre de 1,5 Hm³/any. L'ús principal és per a l'abastament públic, amb prop del 60% de l'aigua concedida. L'altra gran part de les concessions es destinen a ús agrícola (37%) i finalment un 5% del volum concedit te un ús industrial. Tanmateix, cal indicar que les indústries estan bàsicament abastades per la xarxa municipal, amb un 16% de l'aigua del sistema públic de proveïment destinada a aquest ús, estimativament.

Des de l'any 2000 el nombre de concessions autoritzades s'ha incrementat fins a un total de 77 amb un augment dels volums autoritzats de 998.799 m³/any. A fi de garantir que en el futur es puguin cobrir les actuals dotacions caldria realitzar una avaluació mes detallada de recursos i un seguiment del aqüífers. En concret l'aqüífer terciari, en base a les dades disponibles, sembla esta força explotat i seria important establir-ne la seva capacitat total i la seva evolució temporal.

La dotació d'aigua per habitant i dia a Montblanc és de 300 l/hab/dia, superior a la mitjana de Catalunya. Així mateix, els ratios de consum i eficiència també són comparativament desfavorables.

L'aigua subministrada a partir de la xarxa pública de proveïment es xifra en uns 748.000 m³/any, xifra obtinguda dels comptadors existents a les captacions i als dipòsits reguladors. Aquest valor correspon a una dotació de 300 litres/habitant/dia l'any 2007. L'any 2006 a Catalunya l'aigua captada per als sistemes públics de proveïment, segons dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya, equivalia a una dotació de 227 l/hab/dia.

El volum d'aigua facturada l'any 2007 és de 447.923 m³ i, incloent l'aigua no facturada de serveis municipals, s'obté un volum d'aigua abastida de 484.923 m³, que equival a un consum de 194 l/hab/dia (186 l/hab/dia en la mitjana de Catalunya). Aquest es redueix a 147 l/hab/dia si es descompta el volum d'aigua estimat per a ús industrial. El rendiment de la xarxa és d'uns 65 % (83% en la mitjana de Catalunya), és a dir per a cada 100 litres captats se'n perden 35 litres. Aquestes pèrdues son atribuïbles tant a pèrdues reals de la xarxa com a subcomptatges dels aparells de mesura.

La combinació dels recursos propis i de l'aigua del CAT dona una elevada garantia al sistema de proveïment públic però comporta el risc de desatenció als recursos propis.

Els recursos disponibles per al sistema d'abastament públic cobreixen la demanda amb una contribució dels recursos propis del 75% (50 al 60% aigües de muntanya de l'aqüífer Trias-Paleozoic, més un 20-25 % aigües de pous de l'aqüífer terciari). La resta de l'aigua subministrada prové de la connexió al sistema del Consorci d'Aigües de Tarragona que abasteix de l'aigua de l'Ebre. L'aigua del CAT suposa una important garantia de subministrament però la necessitat de consumir la dotació suposa que el seu ús es prioritzi sobre el consum de recursos locals. Així, l'any 2007 l'aportació d'aigua CAT s'ha igualat amb les aportacions de pous (23 % cadascuna).

L'ús d'aquestes aigües va generat molta controvèrsia i continua essent discutida com s'ha recollit en el procés participatiu ja que la percepció ciutadana també recull la problemàtica de la desatenció als recursos propis. El seu ús es centra majoritàriament en la demanda industrial, l'abastament a la pedania de La Guàrdia dels Prats i a un càmping. Tanmateix, les xarxes estan interconnectades per poder garantir la demanda en cas de disminució de la dotació de recursos propis.

El sistema de proveïment d'aigües no és unitari a totes les pedanies.

L'única pedania connectada a la xarxa pública és la Guàrdia dels Prats. La resta s'abasteixen a partir de captacions pròpies que eren gestionades també de manera independent però que s'han anat incorporant gradualment al sistema de gestió municipal realitzat a través d'Aigües de Montblanc, a excepció de Lilla que manté una gestió pròpia.

Durant el període analitzat no s'ha enregistrat cap episodi d'insatisfacció de la demanda, excepte en el cas puntual de Lilla que va requerir la dotació mitjançant cisternes. Al Pinetell es donen episodis per manca de capacitat d'emmagatzematge en moments puntuals d'afluència important de població flotant.

L'anàlisi de les dades mostra que fins ara no s'han enregistrat problemes d'escassetat d'aigua sinó de captació, transport i emmagatzematge.

La comparació entre els recursos teòrics disponibles i el volum aportat no mostra una correlació directa. Així, malgrat que els anys 2006 i 2007 són anys molt secs, les aportacions pròpies d'aigua de muntanya són superiors als anys 2003-2005, més plujosos. Això indica problemes de captació i transport més que problemes d'escassetat d'aigua. Com a mostra d'això, l'any 2005 l'arranjament de canonades de Mas d'en Llorc va suposar un increment d'uns 100.000 m³/any, que representa el 50% de la dotació efectiva CAT.

Un altre punt feble del sistema és la manca de capacitat d'emmagatzematge ja que els dipòsits actuals només donen una reserva d'un dia. Cal dir que estan en marxa altres projectes de millora, entre ells la nova canonada de baixada d'aigües de la Pasquala i la incorporació d'un dosificador de polifosfats com a solució dels problemes de precipitació de calç que ja s'ha executat.

Les aigües d'abastament, molt dures, presenten bona qualitat físico-química i bacteriològica amb alguns problemes puntuals.

Les aigües d'abastament de Montblanc són molt dures, per les pròpies característiques dels aquífers, però presenten, en general, una bona qualitat físico-química i bacteriològica. No obstant, les anàlisis realitzades detecten valors alts en nitrats, nitrats i amoni en determinades captacions (Prenafeta, Pinetell, Pou Estret de la Vall, Pou Horta del Miracle) ocasionalment amb concentracions superiors a les recomanades.

Aquestes concentracions probablement són degudes a les activitats que es desenvolupen al voltant d'aquestes captacions i, si bé són puntuals en el temps, són indicatives de manca de protecció de l'entorn de la captació. Cal indicar que els aquífers explotats són l'aqüífer de Prades, de tipus càrstic i l'aqüífer Terciari, de tipus fissurat, molt vulnerables a la contaminació.

El consum públic d'aigua representa un 3% del consum total de la xarxa de proveïment amb una important contribució del aigua de reg.

El consum d'aigua per a usos públics va ser de 37.313 m³ que representa un 3% del consum total de la xarxa de proveïment. La distribució del consum per usos mostra una important contribució de l'aigua per a regs amb un 36% del volum total.

Pel que fa al consum en els edificis, el 75% del consum es concentra en 7 instal·lacions. La principal dotació es destina a la piscina que globalment representa el 37% de l'aigua consumida en edificis públics i prop d'una quarta part del consum total de titularitat municipal.

La xarxa de clavegueram connectada a depuradora no comprèn la totalitat del municipi i hi ha deficiències en el sanejament a les pedanies.

Montblanc disposa d'estació depuradora d'aigües residual urbanes (EDAR) en funcionament des de l'any 2005. Tot i està dissenyada per a uns 25.000 habitants equivalents, el sistema de sanejament que s'hi connecta comprèn el nucli de Montblanc però no les pedanies, que no tenen sistema de depuració.

Les indústries que són grans consumidores d'aigua disposen de sistemes de tractament i depuració propis i disposen de les corresponents autoritzacions d'abocament a llera pública.

5.2 ENERGIA

La informació disponible per realitzar el balanç energètic del municipi no ha estat suficient però a priori s'estima un consum final d'energia superior a la mitjana de Catalunya.

No s'ha disposat de dades sobre el consum energètic dels diferents sectors: domèstic, serveis, industrial, agrícola, transport; ni globals ni per fonts energètiques. Tanmateix s'han fet algunes estimacions a partir de les dades de consum de les principals indústries i aplicació de ràtios i factors de consum en el cas de transport i els sectors domèstic i serveis. El consum agrícola no s'ha considerat rellevant per al balanç global.

Segons els càlculs realitzats s'estima un consum global final d'energia de 30.000 tep/any, que representa una ràtio de 4,4 tep/hab/any, superior a la mitjana de Catalunya (2,2 tep/hab/any).

La indústria té un elevat pes en el consum energètic global del municipi.

Sempre segons les estimacions realitzades, el consum industrial representaria el 69% del consum energètic global del municipi. Seria, doncs, el sector amb més contribució al consum total per davant fins i tot del sector transport (18%) que, en canvi, és el més consumidor en l'àmbit de Catalunya, on contribueix en un 38%.

El consum energètic d'origen industrial a Montblanc s'ha estimat a partir de les dades disponibles, en 20.566,8 tep, de les quals un 69% correspondria al gas natural, un 30% a l'electricitat i l'1% restant es repartiria en altres fonts energètiques com gasoil i GLP.

La despesa energètica de l'Ajuntament de Montblanc s'ha mantingut estable en els darrers anys.

La despesa energètica de l'Ajuntament de Montblanc és d'uns 160.000 €/any que representa poc més de 23 € per habitant. Aquesta ràtio és similar a la estimada per un municipi mitjà de Catalunya: 26,2 €/hab/any.

Aquesta despesa s'ha mantingut més o menys estable, fins i tot amb una tendència a disminuir en els darrers cinc anys. La despesa global s'ha incrementat en un 5,24% en el període 2003-2007 però la ràtio de despesa per habitant ha disminuït en un 1,40%.

L'aplicació del pla per la reducció de la contaminació lluminosa significarà una reducció de la despesa en enllumenat públic, que és el principal consumidor d'energia municipal.

L'enllumenat públic és el principal destinatari de l'energia elèctrica consumida pel sector públic, amb una contribució del 66% al consum elèctric global. Respecte al consum global d'energia representa el 49%, proporció similar a la mitjana dels municipis de Catalunya.

Recentment s'ha redactat el Pla per a l'Adequació de l'enllumenat públic a la llei de prevenció de la contaminació lluminosa les mesures previstes en el qual redundaran també en una reducció del consum energètic. Entre aquestes mesures, que s'han d'anar implantant progressivament, hi ha la substitució de les làmpades de vapor de mercuri, que encara representen el 44%, per làmpades de vapor de sodi.

El consum energètic per bombament d'aigua de la xarxa de distribució és significatiu.

Respecte a la distribució mitjana dels consums energètics del sector públic municipal a Catalunya, Montblanc mostra un pes relatiu més important del cost energètic de l'abastament d'aigua i dels edificis de caràcter educatiu respecte al global de Catalunya. L'energia elèctrica emprada en el bombament de l'aigua des dels diferents punts de subministrament representa el 12% del total de l'energia elèctrica consumida i el 9% del consum energètic global (els valors mitjans a Catalunya són del 4,7%).

Respecte als diferents edificis i equipaments municipals, la Casa de la Vila és la que té un major consum elèctric (20% del consum elèctric de tots els edificis de titularitat municipal), seguida del CEIP les Muralles i el poliesportiu. Pel que fa al consum de combustibles per calefacció, una tercera part del consum total l'absorbeix el CEIP Les Muralles que s'abasta amb gasoil.

L'Ajuntament de Montblanc no té implantats sistemes de gestió i control de la despesa energètica municipal.

L'Ajuntament de Montblanc no té designades funcions específiques per programar les actuacions municipals en l'àmbit energètic. El control de la despesa es fa actualment des d'un punt de vista estrictament comptable i no s'han dut a terme estudis específics per avaluar les possibilitats de millorar l'eficiència en el consum energètic, implantar mesures d'estalvi o introduir les fonts d'energia renovables.

La presència d'energies renovables és residual

L'Ajuntament de Montblanc té establertes bonificacions fiscals per a la instal·lació de sistemes d'aprofitament solar. La presència d'aquest tipus d'instal·lacions al municipi és, però, anecdòtica.

5.3 L'AIRE

La principal font de contaminació del municipi és el trànsit de vehicles per la seva xarxa viària tot i que hi ha variacions pels diferents contaminants.

No s'ha disposat d'informació sobre consums energètics que permetin aplicar factors d'emissió per calcular la contribució dels diferents sectors a la contaminació atmosfèrica. Tanmateix, igual que s'ha exposat en l'apartat d'energia s'han fet algunes estimacions a partir de les dades disponibles i l'aplicació de ràtios de consum.

A partir d'aquests càlculs, pot dir-se que el trànsit per les carreteres i vies urbanes del municipi és, de molt, el principal generador d'emissions de monòxid de carboni i dels compostos orgànics volàtils. Pel que fa als òxids de nitrogen hi contribuiria en un 60% a 75%, essent el sector industrial el responsable de la resta de quantitat emesa fins a les 567 t/any. Les emissions industrials, però, són variables tal i com s'explica en la conclusió següent. El trànsit comparteix amb la indústria, en proporcions similars, les emissions de partícules i metà. Pel que fa a les emissions de SO₂, el consum domèstic podria contribuir de forma important si es confirma la hipòtesi de la convivència del gas natural i el gasoil, com a combustibles, en la proporció del 50%.

Les emissions enregistrades de NOx d'origen industrial han superat en ocasions el lílindar de notificació.

Les emissions de NOx d'origen industrial s'han estimat de l'ordre de les 250 t/any. Ara bé, com a mínim, l'any 2006, es va superar el lílindar de notificació i les emissions anuals van ser de 225 t segons les dades de l'EPER CAT. Cal tenir en compte que les emissions serien superiors a les estimades si en algun moment s'hagués utilitzat fueloil enlloc de gas natural com a combustible en els processos industrials (hi ha indústries que tenen aquest combustible per a ús alternatiu en cas de talls en el subministrament de gas natural).

D'altra banda, la instal·lació industrial responsable del major volum d'emissions està acollida a un pla gradual de reducció de les emissions que finalitza el gener de 2009.

Montblanc disposa d'una estació de control de la qualitat de l'aire que mesura les partícules en suspensió totals. El paràmetre mesurat, però, no està adequat als canvis legislatius en matèria de contaminació atmosfèrica.

L'estació manual de Montblanc complementa la de l'Espluga de Francolí i s'hi mesuren les partícules en suspensió totals (PST), des de la instal·lació de la planta del grup Saint Gobain a Montblanc, destinada a la fabricació d'ampolles de vidre.

Durant el seu període de funcionament, des de 1998, no ha enregistrat cap nivell de contaminació que superi els valors límits anuals legislats. El nombre de superacions del valor mitjà diari de 150 µg/m³ és petit, produint-se la superació com a molt tres dies a l'any, principalment a la primavera i a l'estiu. Ara bé, cal tenir en compte que amb l'entrada en vigor del Reial Decret 1073/2002, al gener del 2005, ha quedat derogat el contaminant "partícules en suspensió total (PST)" que és el que es mesura en aquesta estació i, per tant, no hi ha límit legal de referència. En les estacions automàtiques de la XVPCA s'han donat de baixa bona part dels mesuraments de PST per substituir-lo pel paràmetre de les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM10). Tampoc es mesuren altres contaminants amb incidència important a la zona com els NOx.

La contribució a l'efecte hivernacle de Montblanc és superior als municipis de la seva dimensió la qual cosa s'explica pel pes del sector industrial.

Els càlculs realitzats estimen en 60.527 les tones de CO₂ que s'emeten anualment a l'atmosfera des de Montblanc, que representen una contribució de 8.878 kg per habitant i any, valor que es troba per sobre de la mitjana dels municipis de la seva dimensió. Això s'explica pel pes de la indústria, responsable del 56% de les emissions. El trànsit, representa el 26% de les emissions globals i la contribució domèstica estimada (1,52 t per habitatge i any) és del mateix ordre que es dona com a emissió mitjana d'un habitatge: 1,29 t CO₂/htge./any).

Cal tenir en compte que les emissions calculades corresponen al consum d'energia final en forma de combustible al propi municipi. S'ha vist, però que el consum elèctric és important representant per exemple el 30% del consum industrial. L'avaluació de la contribució global de Montblanc a l'efecte hivernacle, hauria de contemplar també les emissions en origen de les diferents fonts de generació de l'energia elèctrica, algunes de les quals (tèrmica) tenen emissions de CO₂ importants.

Alguns trams del carrer Muralla de Santa Tecla registren valors d'immissió acústica propis de zones de sensibilitat baixa, que no es correspon amb l'ús actual del sòl.

El cadastre acústic realitzat per a l'Ajuntament de Montblanc dóna un nivell de soroll de 71 dBA en el tram del carrer Muralla de Santa Tecla entre Aguiló i Casal. Aquest valor supera el límit d'immissió per a zones de capacitat acústica baixa (70 dBA). D'altra banda, la legislació reserva aquesta classificació únicament per zones de predomini industrial o properes a infraestructures de caràcter general.

El cas que ens ocupa correspondria a una zona B1): coexistència de sòl d'ús residencial amb activitats i/o infraestructures de transport existents, i el límit aplicable seria 65 dBA de dia i vespre i de 55 dBA a la nit. No es disposa d'informació sobre els valors actuals en període nocturn.

La proximitat de zones industrials amb zones residencials ha posat d'evidència algun problema d'impacte acústic.

El polígon industrial Lluís Companys es troba en contacte amb zona urbana d'ús residencial i això ha provocat molèsties per soroll derivades de l'activitat industrial.

Segons l'estudi acústic realitzat per a la principal empresa que ocupa aquest polígon, els nivells d'immissió en el perímetre de l'activitat superen els corresponents a les mesures del cadastre acústic que corresponen a una zona de sensibilitat acústica moderada. D'altra banda aquest estudi acústic es va realitzar l'any 2005 i es van aplicar uns valors d'atenció transitoris que en aquest moment ja no són vigents.

L'elaboració del cadastre sònic constitueix un pas endavant en l'aplicació de la llei reguladora de la contaminació acústica

L'Ajuntament de Montblanc disposa d'un cadastre sònic del nucli urbà que s'ha interpretat directament com un mapa de zonificació acústica tot i que no ha estat realitzat segons els paràmetres recomanats per a l'aplicació de la Llei 16/2002, de 28 de juny.

En algun punt es manifesta conflicte entre els objectius de qualitat expressats en el cadastre i els nivells d'immissió acústica actuals: són els cassos ja esmentats del carrer Muralla de Santa Tecla entre Aguiló i Casal i els voltants del polígon Lluís Companys.

5.4 RESIDUS

El servei de recollida de residus és, en general, ben valorat pels usuaris i s'incideix en la insistència en les tasques de sensibilització i conscienciació.

El servei de recollida de residus municipals a Montblanc comprèn la recollida del rebuig i de les diverses fraccions recollides selectivament: matèria orgànica, vidre, envasos i paper i cartró. També hi ha un servei de recollida de voluminosos i de paper i cartró comercial i una deixalleria. És gestionat pel Consell Comarcal, igual que a la resta de municipis de la comarca, i abasta tots els nuclis (Montblanc i pedanies), a excepció de la fracció orgànica a Rojals, tot i que amb diferents freqüències de recollida.

El servei és ben valorat en general a excepció de les freqüències de recollida a les pedanies que no s'acaba d'ajustar al moment de major generació per afluència de la població flotant. En general, es fa èmfasi en la conscienciació de la població pel que fa al bon ús dels diferents sistemes i es troba a faltar campanyes d'abast més general, més contínues i que facin més incidència en els beneficis del reciclatge.

Montblanc té una ràtio de producció de residus similar a la mitjana de Catalunya, amb un increment notable en els darrers cinc anys.

La producció de Residus Sòlids Urbans (RSU) a Montblanc va ser de 3.986 t l'any 2007, la qual cosa representa una taxa de producció per habitant de 1,60 kg/hab./dia segons les dades de l'any 2007, similar a la mitjana de Catalunya el mateix any (1,65). Aquesta taxa ha tingut un increment del 25% en els darrers cinc anys, havent passat dels 1,28 kg per habitant i dia l'any 2003 als 1,60 actuals.

De les prop de 4.000 t generades, quelcom més de la meitat tenen com a destí la deposició controlada (abocador) al Centre Comarcal de Tractament de Residus situat a l'Espluga de Francolí. Així, malgrat que la taxa de recollida selectiva també augmenta, l'increment en la generació de brossa fa que no disminueixi la quantitat de rebuig amb destí a l'abocador.

La recollida selectiva mostra una bona evolució, superant-se les taxes mitjanes de Catalunya

El percentatge de recollida selectiva, és a dir de la proporció en pes dels residus que es recullen selectivament, s'ha anat incrementant progressivament des de la implantació dels primers contenidors de vidre fa vint anys, fins arribar al 46% actual, en que es recullen selectivament: vidre, paper i cartró, envasos, matèria orgànica, piles, medicaments i altres fraccions en deixalleria. Això significa que prop de la meitat dels residus urbans que es generen a Montblanc es recullen a través dels diferents sistemes implantats per a separar les diferents fraccions (contenidors de recollida selectiva, deixalleria, recollides porta a porta, contenidors de voluminosos), possibilitant així la seva valorització.

La taxa de recollida selectiva és similar a la mitjana de la comarca (43,7%) i superior a la de Catalunya (33,7%). Tanmateix, encara no s'assoleixen les taxes de recuperació que es fixen en el Pla per a la Gestió dels residus municipals de Catalunya per a l'any 2012. L'any 2007 es recull un 25% de la FORM produïda, un 67% del vidre produït, un 28% del paper/cartró i un 15% dels envasos lleugers. Per arribar als objectius fixats pel PROGEMIC per l'any 2012 caldrà potenciar la recollida de la FORM (55%) i la del paper/cartró (75%).

No sempre hi ha una correlació entre el nombre de contenidors i la taxa de recollida selectiva, en canvi, sistemes com el porta a porta han mostrat la seva eficiència.

L'anàlisi comparada de l'evolució en el nombre de contenidors i les taxes de recollida selectiva mostren que no hi ha una correlació directa exacta i que aquesta depèn de les fraccions, amb una major predisposició per separar unes respecte a d'altres. Així, tot i que el vidre només representa un 6% de la brossa domèstica generada, els envasos el 13% i el paper/cartró arriba al 21%, respecte al total de recollida selectiva representen el 4%, el 2% i el 6% respectivament.

La recollida porta a porta de paper i cartró comercial representa, aproximadament, un 38% del total recollit d'aquesta fracció. A més, mitjançant aquest sistema es redueix el percentatge d'impropis incrementant-se la taxa de valorització de la fracció.

La posta en marxa del Centre Comarcal de Gestió de Residus va significar un canvi important en la gestió final dels residus municipals.

El Centre de Tractament de Residus de la Conca de Barberà, ubicat al terme municipal de l'Espluga de Francolí, va entrar en funcionament l'any 2004. Fins aquell moment, els residus generats al municipi (i a tota la comarca) es tractaven mitjançant incineració a la planta incineradora de SIRUSA a Tarragona que amb l'increment de la població de l'època estival superava la seva capacitat de tractament.

El Centre de tractament evita l'exportació de residus amb els conseqüents costos de transport i possibilita la valorització de la fracció orgànica al comptar amb una planta de compostatge. L'actual repte de la instal·lació és la reducció del rebuig mitjançant el pre-tractament de la fracció que no es recull selectivament, per allargar la vida útil del dipòsit i l'optimització de la capacitat de la planta de compostatge.

Montblanc és el primer productor de residus amb gestió industrial de la comarca però la generació es concentra en poques activitats

Montblanc és el primer productor de residus industrials de la comarca, concentrant una tercera part de la generació de residus amb gestió industrial. El 70% dels residus industrials generats es concentren en dues activitats dels sectors de la transformació de metalls i de la transformació de paper i cartró respectivament.

De les 3.300 t generades, un 88% són residus no especials i el destí majoritari dels residus industrials és, en un 80%, la valorització externa.

S'estima que la major part d'empreses que hi estan obligades estan inscrites en el cens de productors de residus.

Segons les dades de l'ARC l'any 2005 són 33 les empreses inscrites al Registre de productors de residus industrials. El nombre d'empreses que s'estima que haurien de fer la declaració és d'unes 40 (segons el cens d'activitats), de manera que estan inscrites més d'un 80% de les indústries.

El nombre d'empreses inscrites en el cens s'ha anat incrementant progressivament any rera any fins que es va establitzar l'any 2003.

No es fa una gestió correcta de les runes de la construcció.

El municipi de Montblanc no disposa d'instal·lacions legalitzades i adaptades per a la gestió de les runes i residus de la construcció, mancança compartida per tota la comarca. De moment aquest tipus de residus es dipositen de forma més o menys controlada en l'antic abocador de residus municipals que no reuneix les condicions establertes en la normativa reguladora dels dipòsits controlats. L'abocament hi és permès mentre no es doni una solució a nivell comarcal, solució que actualment es troba en fase d'estudi.

L'abocament incontrolat de runes ha estat citat com un dels factors detectats d'impactes ambientals i paisatgístic en les sessions de participació ciutadana.

No s'ha reunit informació suficient per avaluar l'impacte dels residus agrícoles i ramaders al municipi, més enllà de les molèsties puntuals per males olors.

La producció anual de dejeccions ramaderes a Montblanc s'estimada en unes 2.325 tones purins i unes 1.379 t de fems anuals. No s'ha disposat d'informació completa sobre la seva gestió tot i que en bona part són aplicats als sòls agrícoles, fet que dona lloc a queixes per males olors en algunes zones concretes.

No s'ha pogut avaluar la capacitat d'absorció de nutrients dels conreus del municipi. Tanmateix, Montblanc no està considerada una zona vulnerable a la contaminació de nitrats de fonts agràries.

5.5 RISC AMBIENTAL

Malgrat una percepció elevada del risc d'incendi en les masses forestals, l'estadística mostra que la major part dels incendis es donen a la plana, en contacte amb l'activitat humana.

L'estat de conservació dels boscos ha estat esmentat reiteradament com un factor de risc important d'incendi forestal. L'anàlisi de l'estadística d'incendis, però, mostra com aquests s'han originat majoritàriament en zones més properes als nuclis habitats.

Tanmateix, les masses forestals contínues sí que són un factor a tenir en compte en la propagació dels incendis, no detectant-se una unanimitat de criteris ni de percepcions envers el tractament preventiu més adequat.

El municipi compta amb algunes àrees d'atenció especial pel que fa al risc d'incendi.

En atenció a l'aplicació de la normativa vigent respecte als factors a tenir en compte en la prevenció d'incendis, al terme de Montblanc cal considerar algunes zones de risc tant des del punt de vista de ser un factor de risc per a l'inici de l'incendi com de disposar dels mitjans de protecció adients en cas de propagar-se un incendi.

És el cas d'alguns nuclis d'habitatges situats al costat de la carretera de Rojals, alguns masos i establiments de turisme rural, les línies elèctriques que travessen el municipi, les vies de comunicació i les àrees recreatives en zones forestals.

L'ordenació urbana i la regulació d'activitats en l'espai fluvial han de tenir en compte els fenòmens d'avingudes ordinàries i extraordinàries.

El riu Francolí presenta una elevada variabilitat interanual en el seu cabal tal i com és característic del règim mediterrani. Històricament han patit avingudes que han tingut algunes conseqüències catastròfiques.

L'ordenació urbana i la ubicació de determinades activitats en l'espai fluvial han de tenir en compte la delimitació de les zones inundables per diferents períodes de retorn que s'han de determinar mitjançant estudis hidràulics i geomorfològics.

El creixement urbanístic de Montblanc ha generat noves zones de risc d'inundació lligades amb la incorporació a la trama urbana del torrent de la Pasquala i en menor grau del torrent Regina.

La perillositat d'aquests torrents està en part controlada per l'actual estat de les conques drenants que, malgrat que presenten zones de pendents fortes, estan recobertes de bosc dens i presenten un intens abancament que minimitza l'escolament i redueix la perillositat de les riudes. En cas de alteracions de la coberta per incendis la perillositat d'aquestes avingudes augmentaria.

D'altra banda caldria evitar la urbanització de terrenys drenants cap el barranc Regina o Riuot ja que aquest fet suposarà també un increment de la perillositat de les riudes que al augmentar el cabal podrien fer que la canalització medieval arribés a ésser insuficient. Les obres del nou de col·lector de pluvials han estat molt positives per a reduir les petites inundacions relacionades amb l'evacuació d'aigües pluvials.

Montblanc disposa d'un Pla de Protecció Civil per actuació en cas d'emergències.

A Montblanc són d'aplicació diversos plans especials de protecció civil que cal desenvolupar mitjançant l'elaboració d'un Pla d'Actuació Municipal. D'entre els plans especials de protecció civil vigents a Catalunya, a Montblanc són aplicables el d'emergències per incendis (INFOCAT), el de transport de mercaderies perilloses (TRANSCAT), el d'emergències per inundacions (INUNCAT) i el d'emergència per nevades (NEUCAT). Tots aquests plans han estat tinguts en comte en el Pla de Protecció Civil redactat per a l'Ajuntament de Montblanc l'any 2003. Recentment s'hi ha incorporat també el risc associat a les tasques de descontaminació del riu Ebre a Flix.

El Pla de Protecció Civil estableix els protocols d'actuació en les diverses casuístiques relacionades amb les situacions de risc, reconeixen les circumstàncies específiques de les pedanies i altres assentaments aïllats. A banda dels protocols d'actuació en situacions declarades de risc, el pla també estableix una sèrie d'activitats preventives i de manteniment. No s'ha pogut documentar l'homologació del Pla per part de la Direcció General de Protecció Civil del Departament d'Interior, com és preceptiu.

6 ORGANITZACIÓ MUNICIPAL, MARC COMPETENCIAL, CAPACITAT DE GESTIÓ

La despesa per càpita en els pressupostos de l'Ajuntament de Montblanc s'ha incrementat en un 50% en els darrers 5 anys essent les inversions reals les que han tingut un increment més significatiu.

El pressupost municipal de l'any 2007 ha estat de 12,5 milions d'euros, la qual cosa representa una despesa per càpita de poc més de 1.800 €. El pressupost s'ha incrementat aproximadament en un 60% en el període 2003 – 2007, passant dels 1.201,00 €/hab als 1.843,00 €/hab. L'increment no ha estat lineal sinó que es produeix un punt d'inflexió l'any 2006 amb un increment del pressupost que representa un 48% més que el de l'exercici anterior.

(Les inversions reals són les que han marcat d'una manera significativa l'evolució dels pressupostos i aquestes s'han finançat principalment amb mitjançant aportacions externes de capital. Així, les inversions reals han tingut un increment superior a la mitjana en el període considerat i han passat dels 457 €/hab l'any 2003 als 898 €/hab l'any 2007.

Els pressupostos municipals de Montblanc han destinat en els darrers anys importants partides a la inversió directa.

Les inversions directes han representat gairebé la meitat del pressupost municipal de l'any 2007, molt per sobre de la mitjana global dels municipis de Catalunya que hi destinen el 26%. Això es compensa amb una dotació inferior dels capítols de béns i serveis corrents (15%) i transferències corrents (4%), que al global de Catalunya representen el 25% i el 13% respectivament.

En el pressupost per a l'any 2008 s'ha reduït aquesta diferència, amb un 37% del pes de les inversions, un 23% als béns i serveis corrents i un 7% a les transferències corrents.

En la classificació funcional de la despesa adquireixen un gran pes els béns de caràcter cultural a concentrada en pocs projectes de gran envergadura.

La distribució funcional de la despesa, és a dir, la que ordena les despeses segons la finalitat i els objectius que amb elles es pretén aconseguir, mostra que la partida més important és la destinada a la producció de béns públics de caràcter social, seguida de la prestació de serveis de caràcter general. Dins el primer grup de funció, el principal destinatari dels fons és l'acció cultural amb projectes com la continuació de la biblioteca comarcal (815.000,00 €), que també va tenir una dotació important en l'exercici 2007 i la restauració de la muralla (441.000,00 €).

En el pressupost del 2008, aquests dos projectes, conjuntament amb una actuació de millora del clavegueram i el pla de foment turístic, representen el 50% de la inversió prevista.

L'àrea de medi ambient gestiona un 6% del pressupost municipal que es redueix al 2% si es tenen en compte només les inversions. Tanmateix, el pressupost contempla algunes actuacions amb repercussió directa en la millora ambiental al municipi.

Dins del pressupost destinat a l'àrea de medi ambient es contemplen les despeses destinades al servei de recollida de deixalles domèstiques i deixalleries (que es gestionen des del Consell comarcal); les despeses d'enjardinament, les de manteniment i conservació d'àrees de lleure en sòl no urbanitzable i les inversions en medi natural en general, inclòs el manteniment de camins.

Les actuacions vinculades al clavegueram o a la millora d'infraestructures hidràuliques, en canvi, s'atribueixen a l'àrea d'urbanisme. També s'han assignat a aquesta àrea les inversions previstes en l'enllumenat públic per a la reducció de la contaminació lluminosa.

La dispersió de competències i la manca d'infraestructura tècnica de l'àrea de medi ambient pot dificultar la gestió dels aspectes relatius a la sostenibilitat.

L'Àrea de Medi Ambient no té serveis tècnics adscrits. En l'organigrama municipal aquesta regidoria té atribuïdes les competències sobre medi natural i sobre la recollida d'escombraries que es gestiona de forma externa. Altres aspectes amb incidència ambiental com el soroll o el clavegueram s'atribueixen des de l'àrea d'urbanisme, mentre que el control ambiental de les activitats econòmiques es realitza amb assessorament tècnic de personal extern. No han estat definits òrgans de coordinació que facilitin un integració de tots aquests aspectes.

La manca d'infraestructura tècnica de l'àrea de medi ambient contrasta amb l'equip tècnic adscrit a l'àrea d'urbanisme (cinc tècnics superiors o mitjans) i la de turisme, amb un cap d'àrea, un tècnic i dues persones com a informadores turístiques.

L'Ajuntament de Montblanc no ha dut a terme cap acció d'ambientalització de la gestió municipal. Una recent iniciativa del Consell comarcal pot representar un salt qualitatiu en aquest sentit.

L'Ajuntament de Montblanc no ha adoptat i/o difós uns criteris generals d'ambientalització i bones pràctiques en la gestió municipal. Les actuacions realitzades són puntuals o responen a requeriments legals, com per exemple el projecte d'adequació de l'enllumenat públic per a la reducció de la contaminació lluminosa. El primer compromís manifest envers la sostenibilitat va ser l'adhesió a la Carta d'Aalborg, acordada pel Ple de l'Ajuntament en sessió ordinària celebrada el 28 de maig de 2004, acord i compromís que ha donat lloc a aquests treballs per a la redacció del Pla Local per a la Sostenibilitat.

Recentment, s'ha subscrit a un acord amb el Consell Comarcal de la Conca de Barberà que impulsa la implantació d'un sistema de gestió ambiental als 22 municipis de la comarca. Aquest projecte, implica doncs, vincular amb la sostenibilitat tots els serveis que es presten des dels Ajuntaments: des de la pròpia casa consistorial fins a les escoles, equipaments esportius, etc.

7 DIAGNOSI GLOBAL. PUNTS FORTS I PUNTS FEBLES, OPORTUNITATS I RISCOS DE LA SITUACIÓ ACTUAL.

7.1 INTRODUCCIÓ

En aquest apartat es realitza una anàlisi dels aspectes més significatius de la diagnosi socioambiental basada en la metodologia DAFO (Debilitats, Amenaces, Fortaleses, Oportunitats).

Aquesta anàlisi pretén aportar una visió de conjunt del municipi i fer una lectura transversal d'acord amb els principis del pensament holístic que ha de caracteritzar el desenvolupament sostenible.

Per facilitar la lectura i apreciació dels aspectes clau, l'anàlisi es presenta en forma de taula, on s'han distingit els que s'ha detectat respectivament com:

- **Punts forts** o fortaleses, elements favorables inherents al territori, recursos que estant en disposició d'ésser utilitzats i proporcionar eines per a la sostenibilitat.
- **Punts febles** o debilitats, limitacions, defectes, inconsistències internes que constitueixen obstacles per als desenvolupament sostenible.
- **Oportunitats** o reptes, elements externs, circumstàncies que es donen fora del territori però que poden repercutir favorablement en aquest; recursos interns per desenvolupar; elements on incidir per conduir les situacions cap a la sostenibilitat.
- **Amenaces** o riscos, elements externs o interns que, en cas de desenvolupar-se o materialitzar-se poden obstaculitzar el procés de desenvolupament sostenible.

L'objectiu de l'anàlisi DAFO és caracteritzar els elements clau del territori i les línies estratègiques per potenciar els punts forts, aprofitar els reptes, minimitzar els riscos i corregir o reconduir els punts febles.

7.2 ANÀLISI DAFO

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<i>MEDI FÍSIC I BIÒTIC</i>			
<p>El gradient altitudinal del terme municipal aporta una gran diversitat de condicions.</p> <p>des del punt de vista geogràfic que es tradueixen en les diferents tipologies dels assentaments humans.</p>	<p>La morfologia ha condicionat l'ús del territori i ha provocat la concentració d'infraestructures lineals en una franja de la plana.</p>		<p>L'estructura en mosaic de la plana de la Conca estricta ajuda a mantenir la biodiversitat i afavoreix la connectivitat ecològica entre els espais naturals, en un territori molt afectat per la fragmentació.</p>
<p>Els cursos fluvials constitueixen corredors biològics valuosos tant a nivell local com regional.</p>	<p>A reserva dels resultats de les darreres intervencions, l'estat ecològic global del sistema Francolí - Anguera és mediocre.</p>	<p>La diversitat de factors que porten a l'avaluació negativa de l'estat global del riu Francolí condicionen l'efectivitat de les mesures que no es facin sota la perspectiva d'una planificació integral de l'espai fluvial.</p>	
<p>La part muntanyosa del municipi reuneix elements naturals molt valuosos.</p>			

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<i>L'ENTORN HUMÀ</i>			
<p>Montblanc ha enregistrat un increment progressiu de la població des de mitjans del segle passat que s'ha intensificat en els darrers anys degut al saldo positiu dels moviments migratoris.</p>			
<p>Igual que a Catalunya i a la resta de la comarca, els fluxos immigratoris dels darrers anys es caracteritzen per provenir de fora de l'estat espanyol i comporta alguns canvis en l'estructura demogràfica, entre els quals el rejuveniment de la població i la taxa d'activitat.</p>	<p>L'estructura demogràfica no és igual en tots els barris i pedanies, notant-se un major envelliment en el nucli antic i en algunes pedanies, que tenen una influència molt important de la població flotant.</p>	<p>L'efecte de concentració de la població de nacionalitat estrangera la fa més "visible" i por dificultar-ne la convivència.</p>	
<p>Els recursos sanitaris són ben valorats pel que fa al servei i es percep una evolució positiva en els darrers anys.</p>	<p>Els referents per moltes necessitats sanitàries continuen estant fora de la comarca, la qual cosa té una major incidència en persones amb mobilitat reduïda com la gent gran.</p>	<p>Es percep una mancança de recursos per a l'atenció a la gent gran.</p>	

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
	<p>La piscina coberta ha estat una instal·lació demandada per part de la població que ha de cobrir aquest servei a la ciutat de Valls. Tanmateix no hi ha acord sobre si ha de ser una prioritat per al municipi tenint en compte els costos de construcció i manteniment que representa.</p>		<p>El dèficit de determinats equipaments esportius a nivell comarcal (pista d'atletisme, piscina coberta) ha estat detectat pel Pla Director d'Infraestructures un dèficit d'equipaments esportius a nivell comarcal.</p>
<p>L'oferta educativa cobreix tots els nivells de l'ensenyament obligatori.</p>			<p>Montblanc disposa d'alguns equipaments de projecció supramunicipal.</p>
<p>Montblanc disposa d'un teixit associatiu ric i divers.</p>	<p>Es posa de manifest una manca de coordinació i participació en la sí de les entitats.</p>	<p>L'elevada taxa d'associacionisme no va acompanyada d'una experiència participativa consolidada.</p>	<p>Darrerament s'estan impulsant algunes iniciatives (Consell municipal de la Joventut, tallers de participació en el marc de la llei de Barris...).</p>
<p>S'ha destacat el paper de les entitats i associacions i la pròpia escola com a element integrador de la població d'origen estranger.</p>	<p>La temàtica ambiental no ha estat un element gaire present en el teixit associatiu i les activitats realitzades fins al moment.</p>		
<p>Montblanc manté la figura de l'alcalde pedani, en representació de les diferents entitats de població que integren el municipi.</p>		<p>La figura de l'alcalde/essa pedani no està exempta de controvèrsia, existint diversitat d'opinions sobre la seva representativitat..</p>	

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>Montblanc manté un índex elevat d'autosuficiència en el camp laboral i econòmic.</p>	<p>Les relacions de dependència amb els municipis veïns i els centres d'atracció del Camp de Tarragona són cada vegada més intenses.</p>	<p>L'economia del municipi es basa principalment en l'activitat industrial, fonamentada en unes poques grans empreses.</p> <p>Les perspectives de futur pel que fa a l'ocupació no són vistes de manera favorable degut als factors interns i externs que limiten l'activitat econòmica al municipi i a la comarca en general.</p>	<p>Tot i la forta problemàtica que afecta el sector agrícola, existeixen iniciatives innovadores orientades a la producció de qualitat.</p> <p>El turisme, basat en el patrimoni monumental i en la realització d'esdeveniments Setmana Medieval de Sant Jordi, Terrània,...), es consolida però no acaba d'arrencar com un dels motors econòmics de Montblanc</p>
<p>Les activitats amb elevada incidència ambiental són molt localitzades.</p> <p>El municipi disposa d'un instrument per a la regulació d'aquestes activitats, l'Ordenança Municipal.</p>	<p>No hi ha serveis tècnics municipals propis per a l'aplicació de la normativa de gestió i control de les activitats econòmiques.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<i>EL TERRITORI I LA MOBILITAT</i>			
<p>El 42% de la superfície del municipi gaudeix d'algunes estatus de protecció a nivell català i europeu.</p>		<p>El Pla Territorial Parcial (PTP) del Camp de Tarragona vol potenciar el creixement de Montblanc més enllà les seves necessitats internes.</p> <p>D'altra banda, defineix una sèrie de propostes de noves infraestructures que poden arribar a ser molt impactants sobre el territori.</p>	<p>El mateix PTP introdueix mesures de control per garantir el desenvolupament sostenible del territori.</p>
<p>El planejament municipal no promou un model dispers de creixement.</p> <p>Les pedanies han conservat el seu caràcter de nuclis rurals que els dona identitat.</p>	<p>El desenvolupament urbanístic al nucli de Montblanc, transmet una imatge de dispersió i barreja desordenada d'usos.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>El Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona situa el municipi de Montblanc a cavall entre dues unitats: les Muntanyes de Prades i la conca estricta ("Conca de Poblet").</p> <p>El manteniment dels petits nuclis, sempre que conservin la seva identitat, es considera un element estratègic en la conservació de diversitat paisatgística a les Muntanyes de Prades.</p>	<p>Es detecta la necessitat de fer actuacions de millora paisatgística en el corredor d'infraestructures de la conca.</p>		<p>Es disposa d'un instrument de rang supramunicipal que estableix uns objectius de qualitat paisatgística i les actuacions de millora paisatgística corresponent: el Catàleg de Paisatge.</p>
	<p>Es percep una pèrdua de qualitat paisatgística als voltants del nucli urbà de Montblanc com a conseqüència del creixement urbanístic.</p> <p>No s'ha tingut cura de la conservació i millora del paisatge urbà, especialment al nucli històric.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>El nucli històric de Montblanc, amb un valor patrimonial excepcional, és el testimoni de l'època de màxim esplendor de la vila (segles XII-XIV).</p> <p>El nucli històric ha estat i és objecte d'un procés de rehabilitació urbanística i social per tal de revitalitzar-lo.</p> <p>Es valora positivament el manteniment del caràcter de nuclis rurals de les pedanies.</p>	<p>Fora del centre de Montblanc, hi ha un predomini dels teixits urbans gairebé exclusivament residencials amb densitats baixes.</p> <p>La dotació de zones verdes i espais lliures és escassa i, en molts casos, l'aprofitament per part dels ciutadans es veu limitat pel fet que s'ha de compartir amb altres usos (aparcament).</p>		
<p>Amb una taxa mitjana de 94,8 habitatges l'any, el creixement ha anat en paral·lel amb el de la població.</p>	<p>Hi ha la percepció que l'accés a l'habitatge per part d'alguns sectors socials (joves,...) és complicat.</p> <p>Les promocions de HPO no han seguit una evolució contínua en el temps.</p>		
<p>El recinte emmurallat és un conjunt monumental de primer ordre que ha concentrat la major part dels esforços pel que fa a la recuperació i gestió del patrimoni històric municipal.</p>	<p>No s'han dedicat els mateixos esforços a l'entorn del nucli antic i, segons la percepció ciutadana, això arriba a desvirtuar la imatge de ciutat medieval que es vol potenciar.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>El planejament urbanístic vigent conté un inventari d'elements del patrimoni arquitectònic.</p> <p>Montblanc compta amb vuit elements arquitectònics catalogats com a BCIN a més de 10 jaciments de pintures rupestres que també tenen atorgada aquesta qualificació, la màxima establerta en la legislació catalana sobre patrimoni cultural.</p>	<p>Encara no s'ha elaborat un Pla especial de protecció.</p>	<p>Cap dels elements declarats BCIN té delimitat l'entorn de protecció.</p>	
<p>La xarxa de camins rurals està molt desenvolupada.</p>		<p>El retard en la declaració del Parc Natural de les Muntanyes de Prades provoca un cert desencís entre la població.</p>	<p>El projecte de Parc Natural de les Muntanyes de Prades es viu com una oportunitat.</p> <p>El municipi compta amb un gran potencial per al senderisme.</p>
<p>El municipi es situa en un corredor de comunicacions que li atorga una bona connexió per carretera amb l'exterior.</p>	<p>Els desplaçaments externs per raó de treball o estudi han augmentat significativament, sobretot aquells desplaçaments que tenen com a destí Montblanc.</p>	<p>La propera construcció de l'autovia A-27 pot representar un canvi en els fluxos actuals de vehicles a través del municipi.</p>	

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>La manca de transport públic a les pedanies no es viu de forma negativa sinó com un fet vinculat a la seva idiosincràsia.</p>	<p>No totes les pedanies disposen de servei de transport públic, exceptuant el transport escolar.</p> <p>L'oferta de transport públic existent cobreix necessitats específiques, com la de la població escolar, però no hi ha un servei eficient per a destinacions amb una gran demanda actual i potencial.</p> <p>El servei ferroviari és deficient, per l'escassa freqüència de pas dels trens.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>Es reconeix en el nucli de Montblanc una dimensió apta per a ser recorregut a peu o amb altres mitjans alternatius com la bicicleta.</p>	<p>El vehicle privat té un paper predominant també en les comunicacions intramunicipals.</p> <p>Els montblanquins i montblanquines utilitzen de forma intensiva el vehicle privat en els seus desplaçaments.</p> <p>La situació actual del nucli antic no es correspon a la seva vocació de centre històric i comercial amb predomini dels espais per a vianants.</p> <p>L'existència d'aparcaments dissuasoris a menys de cinc minuts del centre de la vila no evita la problemàtica de l'aparcament dins el nucli antic.</p>		
	<p>Es detecten algunes limitacions a l'accessibilitat per a vianants.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<i>VECTORS I RISC AMBIENTALS: MODELS DE CONSUM, SISTEMES DE GESTIÓ I TENDÈNCIES</i>			
<p>Montblanc disposa de recursos hídrics propis xifrats en 6,7 hm³/any entre superficials (5 hm³) i subterranis (1,7 hm³).</p>	<p>Aquests recursos globals han evolucionat clarament a la baixa des dels anys 80 del segle XX.</p>	<p>En el balanç entre recursos disponibles i demanda d'aigua es mostra una explotació alta dels recursos hídrics del municipi (63% dels recursos propis que pot arribar al 90% en èpoques d'estiatge).</p> <p>A manca d'estudis més aprofundits, atenant a l'estimació dels recursos disponibles i el seu grau d'aprofitament els volums d'aigües concedits són elevats.</p>	
<p>El consum públic d'aigua representa un 3% del consum total de la xarxa de proveïment.</p>	<p>La dotació d'aigua per habitant i dia a Montblanc és de 300 l/hab/dia, superior a la mitjana de Catalunya. Així mateix, els ratis de consum i eficiència també són comparativament desfavorables.</p> <p>En el consum públic hi ha una important contribució de l'aigua per a reg (36%).</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>La combinació dels recursos propis i de l'aigua del CAT dona una elevada garantia al sistema de proveïment públic.</p>	<p>El sistema de proveïment d'aigües no és unitari a totes les pedanies.</p> <p>L'anàlisi de les dades mostra que fins ara no s'han enregistrat problemes d'escassetat d'aigua sinó de captació, transport i emmagatzematge. És de remarcar que els dipòsits actuals només permeten una reserva equivalent a un dia de consum.</p>	<p>La necessitat de consumir la dotació d'aigua del CAT comporta el risc de desatenció i/o falta d'inversió en els recursos propis.</p> <p>Les obres del túnel de l'autovia A-27 poden afectar la única font de proveïment de Lilla.</p>	
<p>Les aigües d'abastament, molt dures, presenten bona qualitat físico-química i bacteriològica.</p>	<p>Es detecten problemes puntuals relacionats amb l'estat de conservació de les captacions.</p>		
<p>L'EDAR de Montblanc va entrar en funcionament l'any 2005.</p> <p>Les indústries que són grans consumidores d'aigua disposen de sistemes de tractament propis i les autoritzacions d'abocament perceptives.</p>	<p>La xarxa de clavegueram connectada a depuradora no comprèn la totalitat del municipi i hi ha deficiències en el sanejament a les pedanies.</p>		
	<p>La informació disponible per realitzar el balanç energètic del municipi no ha estat suficient però a priori s'estima un consum final d'energia superior a la mitjana de Catalunya.</p>	<p>La indústria té un elevat pes en el consum energètic global del municipi.</p>	

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>La despesa energètica de l'Ajuntament de Montblanc s'ha mantingut estable en els darrers anys.</p>	<p>L'Ajuntament de Montblanc no té implantats sistemes de gestió i control de la despesa energètica municipal.</p> <p>El consum energètic per bombament d'aigua de la xarxa de distribució és significatiu.</p>		<p>L'aplicació del pla per la reducció de la contaminació lluminosa significarà una reducció de la despesa pública en enllumenat públic, que és el principal consumidor d'energia municipal.</p>
	<p>La presència d'energies renovables al municipi és residual.</p>		
	<p>La principal font de contaminació del municipi és el trànsit de vehicles per la seva xarxa viària tot i que hi ha variacions pels diferents contaminants.</p> <p>El trànsit comparteix amb la indústria, en proporcions similars, les emissions de partícules i metà.</p> <p>El consum domèstic podria contribuir de forma significativa a les emissions de SO² atribuïdes a l'ús del gasoil com a combustible.</p>	<p>Les emissions enregistrades de NOx d'origen industrial han superat en ocasions el llindar de notificació.</p>	<p>La instal·lació industrial responsable del major volum d'emissions està a collida a una pla gradual de reducció de les emissions que finalitza al gener de 2009.</p>

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>Montblanc disposa d'una estació de control de la qualitat de l'aire que mesura les partícules en suspensió totals.</p>	<p>El paràmetre mesurat, però, no està adequat als canvis legislatius en matèria de contaminació atmosfèrica. Tampoc es mesuren altres paràmetres amb incidència a la zona com NOx.</p>		
	<p>La contribució a l'efecte hivernacle de Montblanc és superior als municipis de la seva dimensió la qual cosa s'explica pel pes del sector industrial.</p>		
	<p>La proximitat de zones industrials amb zones residencials ha posat d'evidència algun problema d'impacte acústic</p>	<p>Alguns trams del carrer Muralla de Santa Tecla registren valors d'immissió acústica propis de zones de sensibilitat baixa, que no es correspon amb l'ús actual del sòl.</p>	<p>L'elaboració del cadastre sònic constitueix un pas endavant en l'aplicació de la llei reguladora de la contaminació acústica.</p>
<p>El servei de recollida de residus és, en general, ben valorat pels usuaris.</p>	<p>Montblanc té una ràtio de producció de residus similar a la mitjana de Catalunya, amb un increment notable en els darrers cinc anys.</p> <p>S'incideix en la insistència en les tasques de sensibilització i conscienciació.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>La recollida selectiva mostra una bona evolució, superant-se les taxes mitjanes de Catalunya.</p> <p>Sistemes com el porta a porta han mostrat la seva eficiència.</p>	<p>No sempre hi ha una correlació entre el nombre de contenidors i la taxa de recollida selectiva.</p>		
<p>S'estima que la major part d'empreses que hi estan obligades estan inscrites en el cens de productors de residus.</p> <p>La generació de residus industrials es concentra en poques activitats.</p>	<p>Montblanc és el primer productor de residus amb gestió industrial de la comarca.</p>		
<p>La posta en marxa del Centre Comarcal de Gestió de Residus va significar un canvi important en la gestió final dels residus municipals.</p>	<p>No es fa una gestió correcta de les runes de la construcció.</p>		
<p>Montblanc no està considerada una zona vulnerable a la contaminació de nitrats de fonts agràries.</p>	<p>No s'ha reunit informació suficient per avaluar l'impacte dels residus agrícoles i ramaders al municipi, més enllà de les molèsties puntuals per males olors.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>Montblanc disposa d'un Pla de Protecció Civil per actuació en cas d'emergències.</p>	<p>El municipi compta amb algunes àrees d'atenció especial pel que fa al risc d'incendi.</p>	<p>Malgrat una percepció elevada del risc d'incendi en les masses forestals, l'estadística mostra que la major part dels incendis es donen a la plana, en contacte amb l'activitat humana.</p>	
	<p>L'ordenació urbana i la regulació d'activitats en l'espai fluvial han de tenir en compte els fenòmens d'avingudes ordinàries i extraordinàries.</p>	<p>El creixement urbanístic de Montblanc ha generat noves zones de risc d'inundació lligades amb la incorporació a la trama urbana del torrent de la Pasquala i en menor grau del torrent Regina.</p>	
<p><i>ORGANITZACIÓ MUNICIPAL, MARC COMPETENCIAL, CAPACITAT DE GESTIÓ</i></p>			
<p>La despesa per càpita en els pressupostos de l'Ajuntament de Montblanc s'ha incrementat en un 50% en els darrers 5 anys.</p> <p>Els pressupostos municipals de Montblanc han destinat en els darrers anys importants partides a la inversió directa.</p>	<p>Les inversions reals són les que han tingut un increment més significatiu.</p> <p>En la classificació funcional de la despesa adquireixen un gran pes els béns de caràcter cultural a concentrada en pocs projectes de gran envergadura.</p>		

Punts forts (fortaleses)	Punts febles (debilitats)	Amenaces	Oportunitats
<p>El pressupost contempla algunes actuacions amb repercussió directa en la millora ambiental al municipi.</p>	<p>L'àrea de medi ambient gestiona un 6% del pressupost municipal que es redueix al 2% si es tenen en compte només les inversions.</p> <p>La dispersió de competències i la manca d'infraestructura tècnica de l'àrea de medi ambient pot dificultar la gestió dels aspectes relatius a la sostenibilitat.</p>		
	<p>L'Ajuntament de Montblanc no ha dut a terme cap acció d'ambientalització de la gestió municipal.</p>		<p>Una recent iniciativa del Consell comarcal pot representar un salt qualitatiu en aquest sentit</p>